MAGYAR FUTÁR

RAJOSS FERENC LAPJA

M. MUNKÁSMOZGALMI INTÉZET KÖNYVTÁRA

HF30

1109

242

K.M.KIR. ÜGYÉSZSÉG 1944 MÁJ 23 óra perc ÁTVÉTTE

BUDAPESTI KIR. ÜGYÉSZSÉG SAJTÓ OSZTÁLYA EZEN SAJTÓTERMÉK TERJESZTÉSÉT ENGEDÉLYEZEM

KIR. ÜGYÉSZSÉGI ALELNÖK

IV. ÉVFOLYAM 21. SZÁM

BUDAPEST, 1944.

ÁRA:

40

FILLÉR

GRÁNÁTOS AZ OLASZ HADSZINTÉREN

Lángbaborult olasz

RITKA PILLANATOT ÖRÖKÍTETT MEG A FÉNYKÉPEZŐGÉP LENCSÉJE: a gránátvető sűrűlve repülő lövedékének még kezdeti útját... A fegyvert sűrű füst takarja el a legénységgel együtt s az Appenninek hegyei közt most napok óta ilyen tűz-köd hömpölyög a tavaszi erdők földjén!

KILÖTT ANGOL HARCKOCSIK ÁLLNAK megbénultan az áprilisi uton... A rohamot a lövédelmi vonal előtt visszaverték a kemányen küzdő páncélgránátosok s az elnémult csatatéren keresztül vonulnak ismét az előretolt állásokba

↑CASSINO VÁROSA az utolsó nagy roham után. Egyetlen ép ház sem maradt a tűzérségi pergőtűz és a légitámadás után. Füstös falak, kiégett városrészek meredenek az égre s füstfelhők borítják a romok között húzódó csatateret...

BOMBÁK ÉS NEHÉZÁGYÚK TÜZE »fekszik«↑ a terepen a német főállások előterében, ahol az angolszász vezetés a francia, lengyel, indiai és badoglioista csapatokat kergeti előre, vállalni a halál biztos kockázatát... A láng és szétfreccsenő acél poklán keresztül nem sikerül a kétségbeesett vállalkozást végrehajtani...

LÉPÉSRŐL-LÉPÉSRE VIVOTT, makacs harc folyik a város-romokért is. Az ötéves tapasztalatok megtanították a német védőket, hogy egy jó fedezék és néhány gránátvető segítségével fájdalmas veszteséget lehet okozni az ellenségnek, feltartóztatva a sokszoros túlerő ↓támadását is...

↑TÁMADNAK AZ ANGOLOK! Az ejtőernyős vadászok az első állásokban megállapítják a roham előkészületeit...

A CASSINOI TÉRSÉGBEN ELAKADT »GENERAL SCHERMANN« HARCKOCSI

Még csak most van kifejlődőben a csata, amely az itáliai arcvonalon oly hosszú szünet, várakozás után fellángolt, de máris világosan látni, hogy Clark és Montgomery vállalkozása kegyetlen érvágás lesz az angol-amerikai inváziós seregeken... Az Adria keleti partjától a Thirrén-tengerig hömpölygő harcba mindent belevetettek a demokráciák tábornokai: páncélos hadosztályokat, az ütegek ezreit, — de a német ejtőernyős vadász, aki Cassinonál széjjelmorzsolta a rohamok erejét és a világ bámulata közben ura maradt a romvárosnak, az emberi és anyagi

csatatéren

AZ »ZÖLD ÖRDÖGÖK«, ahogy az angol-amerikai katonák elnevezték a cassinoi arcvonal ejtőernyős vadászait, géppisztolyokkal és kézigránátokkal felszerelve várják az ellentámadásra kiadott parancsot. Az angolszászok egyszer már megtanulták félni az ő hősiességüket s most újból tapasztalják: mit jelent a harci elszántság és a küzdelem igazságos voltának tudata!

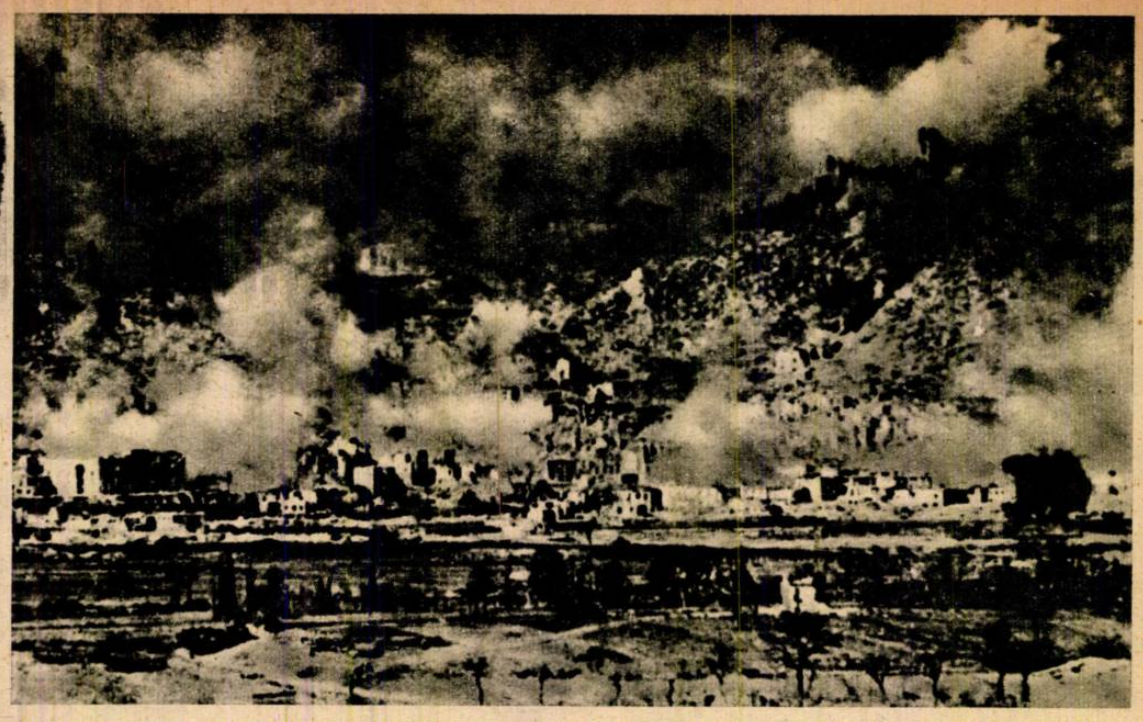

A NAGY CSATA HARMADIK NAPJÁN, Cassinot vörös lángok összecsapó tűztengere borította el... Minden házért órákig dühöngött az elkeseredett közelharc

NEHÉZ GRÁNATVETŐ† tüze zúdul egy felfedezett angol utánpótló kocsioszlopra a miniturnoi frontszakaszon. Az ejtőernyős vadászok a szakadatlan robbanások fültépő zaja ellen védekeznek, — a gránát most zúgott ki a vaskos csőből...

†A »HOSSZÚ TOM«, a délolaszországi arcvonal amerikai messzehordó nehézágyúja. A Magyar Futár rádióképe elsőnek mutatja be Magyarországon a 155 milliméteres kaliberű lövedéket, amelynek nagy szerepet szánnak a szövetségesek a most megindult offenzivában...

túlerő elképzelhetetlen mértékével szemben, most se rendült meg helyén... Az invázió nyitányának szánt tavaszi támadás lendülete nem igér tetszetős eredményeket! A napokig tartó, lőszerpazarló pergőtüzek, s az aknákon elpusztult nehéz harckocsik tetemei felett átkergetett rohamok csak százméterekkel, vagy sovány kilométerekkel lendítik előre a támadó arcvonalat, ott, s akkor, amikor a németek kedvezőbb állásba akarnak visszavonulni. A kezdeményezés szabadsága, s a harcok ütemének megszabása Kesselring marsalltól függ ma is...

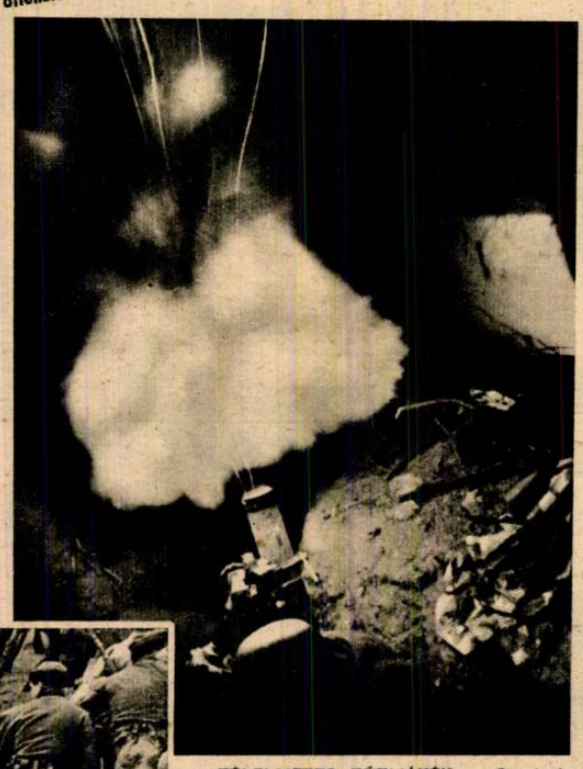

FÉLELMETES TÚZIJÁTÉK a Cassinoi éjszakában... A holdatlan, felhős sötétségben gránátvetők lövedékzápora hull az előterepre, ahol a megfigyelők jelentése szerint francia gyalogság igyekszik előnyomulni

A NETTUNOI HAJÓ-UTÁNPÓTLÁS legfélelmetesebb ellensége az új német messzehordó ágyú, a tüzelés előtt néhány másodperccel

←ÚJ ÁLLÁSBA VONUL A GRÁNÁTVETŐ, a meredek magaslaton pillanatok alatt húzzák fel a jobb tűzhatást biztosító oromra a lőveget

AZ ELSŐ TÁMADÁSOK EREDMÉNYE: pár négyzetkilométerrel tágult a nettunoi hídfő, elesett néhány ezer farmer-ivadék s a fogolytábor drótkerítése mögött egyre szaporodik a küzdelemből kikapcsolt katonák száma!

ÉLETET ÉS OTTHONT VÉD
A MAGYAR VADÁSZREPÜLŐ!..

HÉTRŐL HÉTRE

V

A
„Magyar Futár"
a jobboldali magyarságért
küzd!

A világ nagy eseményeit mutatja be a Magyar Futár

A **Magyar Futár**
képszolgálata a legjobb!

A jogerő pecsétje

van már az ítéleten, amely kimondja, hogy Rajniss Ferenc igazat írt 1939 februárjában, mikor a marxista munkásmegváltókról megállapította: a szociáldemokrata vezetés az Általános Fogyasztási Szövetkezetben és a Törekvés takarékpénztárnál hitványul gazdálkodott a dolgozók filléreivel és a verejtékkel összekuporgatott vagyont lelkiismeretlenül elherdálta... Igaz, hogy ennek az állításnak keserves bizonyítéka volt a két intézmény botrányos összeomlása s mindenki azt gondolhatta volna értelmes elmével, hogy ilyen kézzelfogható tanuság elegendő lesz egy felmentő ítélethez, de Magyarországon volt idő, amikor az igazság kimondása kockázatos dolognak számított, mert a nyilvánvaló bűnösök a piacon verhették a mellüket, fenyegetőzve a megtorlással — tehették ezt... Vesszőfutást rendezhettek, ha jól esett nekik, sajtókórus üvöltözött mögöttük s nem segített a vakmerőn, aki azt hitte, hogy a tisztesség, jószándék és napnál világosabb igazság a nyajzsa, semmiféle hatalom! Elégtétel a Kúria jogerős felmentő ítélete, de — öt esztendő után jött elégtétel... S közben, némi szépséghibaként, ott a budapesti tábla verdiktje, mely tisztára mosta Peyer Károlyt és Györki elvtársat, akik az indokolás olvasása közben dagadó mellel érezhették, hogy ők a világ legtisztességesebb emberei, messzelátszó példaképei a mocsoktalan becsületnek, Rajniss Ferenc vádlott pedig felelőtlen ember, aki sarat dobál mások hófehér közéleti tógájára... Igaz, néhány tűnődő kérdést feltehetett az újságolvasó önmagának és tipródhatott azon, hogy ha a magas bíróság nem lát bűnt és hibát a két marxista apostolban, miért dőlt hát össze az a szövetkezet, meg az a Takarék, s hogy vajjon a boltok inasai, s a bank szaldokontistái sikkasztották, spekulálták-e csődbe a munkásság két intézményét? Ki törődött ezzel? A törvényszéki felmentő ítélet váratlanul összetört a fellebbezési fórum bölcsessége előtt... Hiába volt a tanuk vallomása, a bizonyítékok serege, az elvtársak emelt fővel távoztak a tárgyalásról, s megmagyarázták a Népszavában is a jámbor dolgozóknak, hogy ime, így akarják a „munkásság ellenségei a bizalmatlanságot elhinteni a tömegek és vezetőik között...

A Kuria azt mondja:

hitelezési csalást és hitelsértést is követtek el Peyer és Györki elvtársak az Általános Fogyasztási Szövetkezetnél... Nem csak az történt hát, hogy Csákiszalmájának tekintették a dolgozók vagyonát, s bűnösen könnyelmű, szakértelem nélküli vezetésükkel csődbe kergették az intézményt, de tudatosan lépték át a büntetőtörvénykönyv paragrafusainak kerítését is, amikor egy megbukott, régen összeomlott vállalat körül úgy vertékareklámot, mintha az virágzó és vígan prosperáló üzlet lenne! Rosszhiszemű vétkesek, de nem tehetnek róla... Megszokták, hogy a csődtömegről azt kell mondani: óriási vagyon, s a semmiről, hogy: kincs. Ezt csinálták Marx-Mordechaj hazai ügynökei nem csak egy szerény takaréknál, egy kereskedelmi vállalatnál, de a politikában is Magyarországon, mikor a dolgozók felé oly fáradhatatlanul hirdették az osztályharcos forradalom tanításainak mulhatatlan értékét és bizonyos győzelmét. Igérték ők a nagy osztalékot a közéleti boltban is, s felvették a kölcsönöket a hiszékenyektől, vagy a nagyon is tudatos hitványoktól, bedugni az ijesztő réseket, elkendőzni a korhadást, évtizedeken keresztül. Nem a dolgozók érdekében, hanem a maguk tantiémjének biztosítására, ugyanúgy, mint az Általános Fogyasztási Szövetkezetnél tették, ahol tízével kergették az utcára a nyomorult alkalmazottakat, csak hogy néhány hónapig az ő jövedelmük meg ne csökkenjen még... A Conti-utcában is sivár csőd kriptaszaga terjengett, de az ügyes paktumok, a hatalommal való ravasz alkudozások ideig-óráig elodázták a bizonyos bukást. Most aztán lassan kiderül: kik voltak a magyar munkás sorsának, jövendőjének, boldogságának sáfárai s hogy ez az egész bűnszövetkezet, amely legfőbb gondjának nem a munkásmilliók emberi életének biztosításáért való szakadatlan harcot, csak a maga polgári tollasodását ismerte, a hatalom árnyékában, annak titkos támogatását élvezve, mindenestül eladta a benne bízókat... Csalók, hitelsértők, — ime a hazai munkásmozgalom" vezérkara, s erre a hitvány társaságra volt bízva olyan roppant érdek, mint a dolgozók java...

Aratnak már

a „humanisták", akiknek gyengéden érző szíve a magyar életen átzúgó, tisztító vihar első percében meg akart szakadni a zsidókért... A gyakorlati emberbarátok kinyujtották segítő kezüket az „üldözöttek" felé s tiszta véletlen, hogy egyikük se a Dob-utcai kis senkik gyámságát, vagy a falusi szatócsok ajnározását vállalta, hanem a dús bankárokét, egykori vezérigazgatókét, közgazdasági császárokét! Jönnek a hírek innen is, onnan is, az új zsidóvagyon-bujtatókról, akik a soha vissza nem térő alkalom csábítását arra használják fel, hogy cégéres árulói legyenek az ország érdekének, előzékenyen segítve a föld alá vonulni, láthatatlanná válni a dugott készpénznek, perzsaszőnyegnek, zacskószámra gyűjtött briliánsnak, Napoleon-aranynak és félkilós cigarettatárcáknak... A hullarablás hitvány mesterség, s nagyon elromlott gusztus kell hozzá, ezek az érzékeny és előzékeny ajánlkozók azonban még a tetemfosztogatóknál is alábbvalók, mert titokban arra spekulálnak, miközben az önként átadott értéket számolgatják, hogy visszaadásukra úgyse kerülhet sor s még a hálás kézszorítást is bezsebelik mellé a zsákmányát féltő zsidótól! Neveket suttognak az országban szerte, ismeretlenek és nagyon is ismertek nevét, de túl az egyéni értesüléseken, kézzelfogható bizonyságok is vannak arról: kik és hányan igyekeznek ezt az új konjunkturát értékesíteni. A nemzet becsületes akarata az, hogy a harácsolt vagyon, mely a dolgozók verejtékéből gyűlt össze, jóvátételként jusson vissza azokhoz, akiket megraboltak tőle a túlságosan türelmes évtizedekben s a hitvány szerencselovagok most már nem fosztogató zsidót, hanem az országot lopják meg, közvagyont sikkasztanak! Nem érdemelnek kíméletet, még annyit se, amennyi kijár az egyszer megtévelyedett kis zsiványnak, akit a szükség és nyomorúság hajthatott hozzányúlni ahhoz, ami a másé. Az ország tudni akarja a nevüket, napfényre kell ráncigálni őket, elrettentő például, akármilyen előkelőek, sőt minél magasabb polcon vannak, annál inkább! S azok se lapuljanak elégedetten, akikről még nem derült ki a bűn, mert a zsidó előbb-utóbb beszélni fog...

HONVÉDEINK DICSŐSÉGE

JÓZSA ERNŐ
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

HONTHEGYI JÓZSEF
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal,

SZÉKELY ISTVÁN
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

UDVARHELYI JÓZSEF
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

FALKAY LÁSZLÓ
zászlós, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem,

CSUKA PÁL
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

CSILLIK SÁNDOR
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme a hadiszalagon kardokkal

NAGY-PETI ISTVÁN
ht. főtörzsőrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

KOSTYÁLL JÁNOS
törzsőrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

TUBA LEÓ
törzsőrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem Magyar Bronz Vitézségi Érem

DR. KEMENES BÉLA
hdp. őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

KÖVÉR GYÖZÖ
őrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, II. osztályú Német Vaskereszt

PAZAR FERENC
karp. őrmester, Magyar Bronz Érdemérme a hadiszalagon

PÉNZES GYULA
őrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem Magyar Bronz Vitézségi Érem I. és II osztályú Német Vaskereszt

NYÁRY GYULA
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

TÖTH JÁNOS
őrmester, Magyar Bronz Érdemérme a hadiszalagon

ZATURECZKI JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem Magyar Bronz Vitézségi Érem

TÖTH SÁNDOR
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

CS. TABA JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem Magyar Bronz Vitézségi Érem

TRENCSÉR JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

HIRTH FERENC
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

PÁSZTÓ GYULA
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

KOVÁCS JÓZSEF
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BALÁZS IMRE
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

CSORDÁS KÁROLY
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BOROS IMRE
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SZEPESI GÉZA
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem II. osztályú Német Vaskereszt

VARGA KÁLMÁN
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

RÁDER FERENC
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SCHILLER FERENC
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

BALÁZS KÁROLY
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

SZOMBATHELYI KARKUS ELEMÉR főhadnagy, hősi halált halt

KISMAROSI ANDRÁS
őrmester, hősi halált halt

KÓHALMI JÁNOS
őrmester, hősi halált halt

KISS BENEDEK ISTVÁN
repülő tizedes, hősi halált halt

APRÓ JÓZSEF
őrvezető, eltűnt

BACSA JÓZSEF
tizedes, eltűnt

TAKÁCS FERENC
őrvezető, eltűnt

Magyar képhiradó

BEIKTATTÁK SZEGED SZABAD KIRÁLYI VÁROS ÚJ FŐISPÁNJÁT

AZ ESKÜTÉTEL

Hősök vasárnapján az egész nemzet kegyelettel emlékezett meg az első és az új világháború elesett magyar katonáiról. Egy honvédsír, a sok közül, valahol az orosz mezőkön ...

MAGYARY KOSSA ALADÁR, Szeged város főispánja

RAJNISS FERENC üdvözli Szeged új főispánját, a törvényhatósági bizottság előtt a Magyar Megujulás Párt nevében

A főváros közgyűlése nagy lelkesedéssel választotta meg Budapest polgármesterévé dorogi Farkas Ákos dr. tanácsnokot, a nacionalista eszmék régi, hűséges harcosát

ÚJJÁSZERVEZTÉK Budapest légoltalmát s a kitűnően képzett alakulatok, melyet a rendőrség, tűzoltóság és a mentők munkáját támogatják, díszszemlén mutatkoztak be a honvédség és a légvédelem vezetői előtt

Az Antibolsevista Ifjúsági Tábor országos vezetője, Pádár Károly, az «Őszinte beszéd» sorozat keretében rádióbeszédet mondott ←

A HOMOKMÁGYI BOKRÉTA is résztvett a legutóbbi magyar-német kivánsághangversenyen. A szünetben a hangverseny «közönsége» szives barátkozást folytatott a szerepló menyecskékkel, lányokkal →

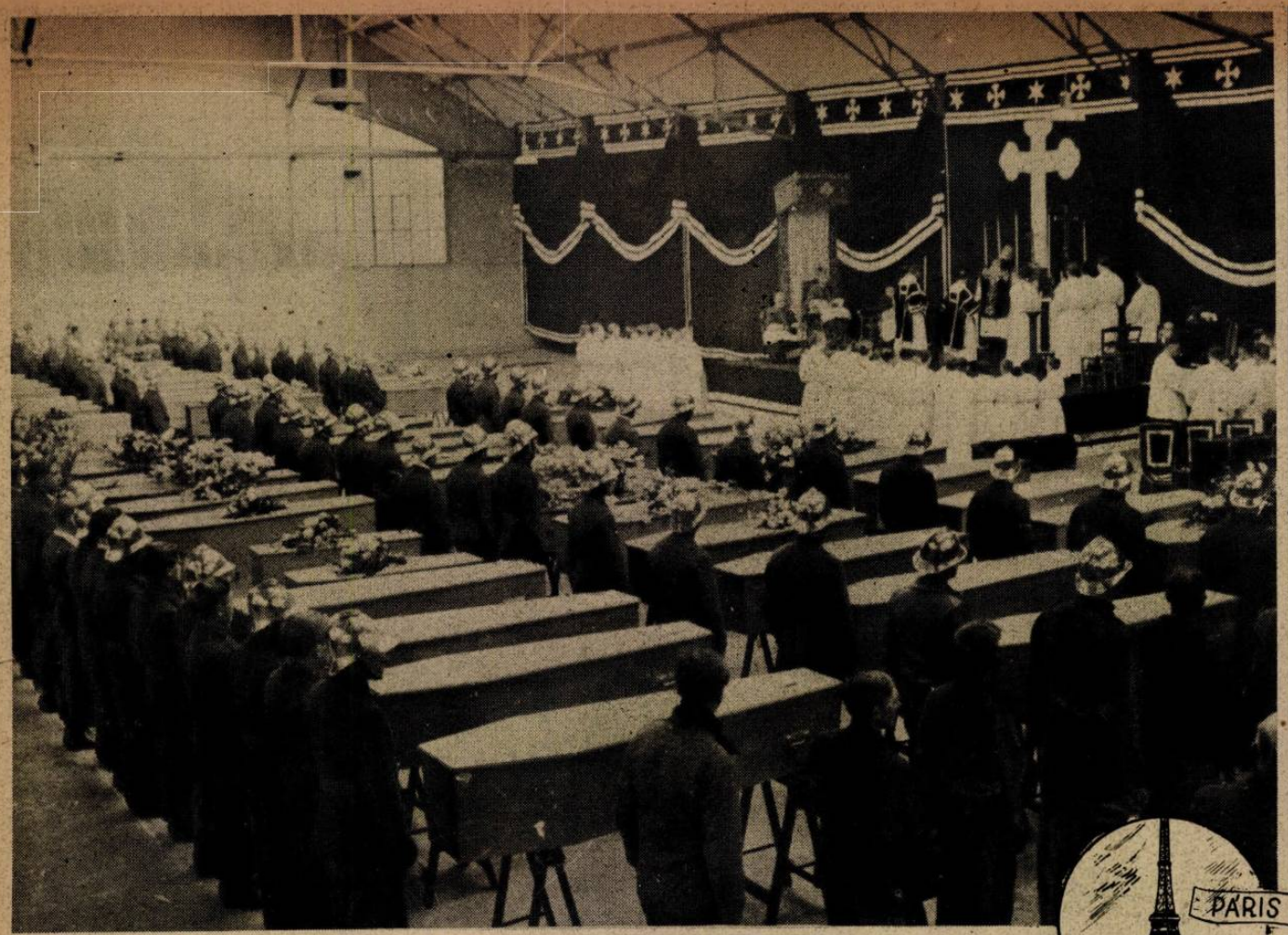

↑ A francia főváros eltemette a legutolsó angolszász terrortámadás áldozatait

Lettország patriarkája, Sergius, akit néhány nappal ezelőtt bolsevista merénylők meggyilkoltak az országútón

Nettuno: Alexander tábornok szemlét tartott csapatai fölött, az angolszász támadás megindulása előtt

VILÁG

Lemberg: A sajtó képviselői, akiknek bemutatták a legutóbb felfedezett bolsevista tömeggyilkosságok elborzasztó bizonyítékait, a galíciai 1940-es tömegsírokat, tudósítást írnak lapjaiknak ↓

↑ A városok ellen támadó, lelőtt angol és amerikai bombázók roncsait óriási ócskavas-telepen gyűjtik össze. Sok-sok kilométer hosszúságban hevernek a gépalkatrészek, páncél-borítások, amelyeket feldolgoz a német hadipar →

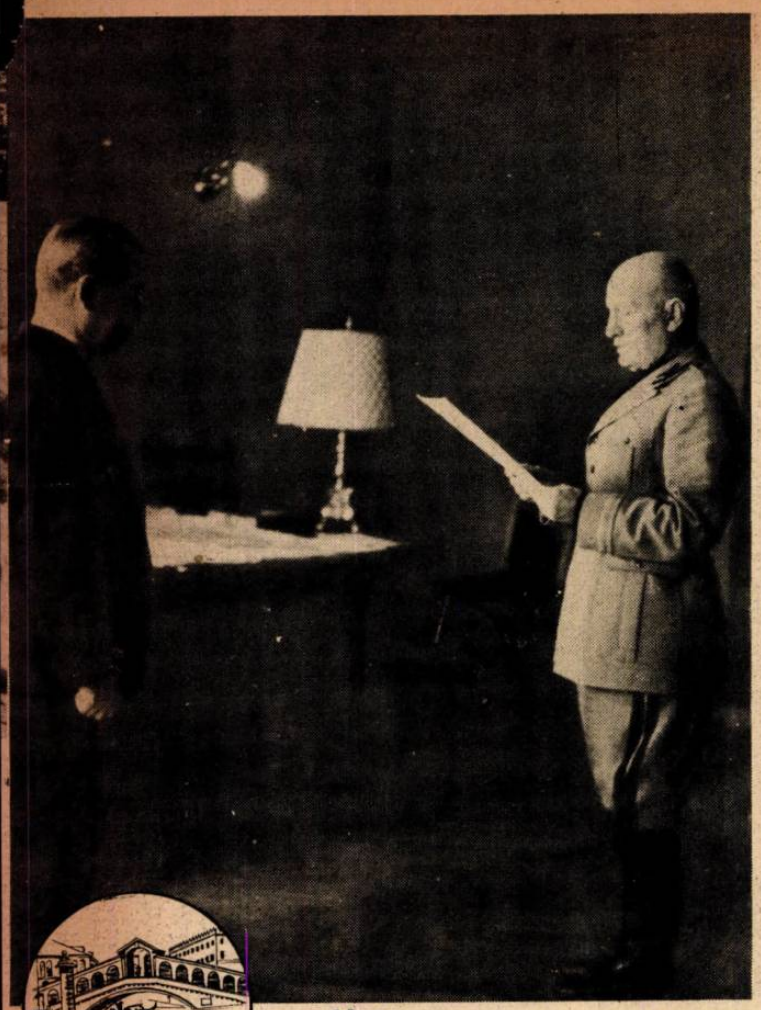

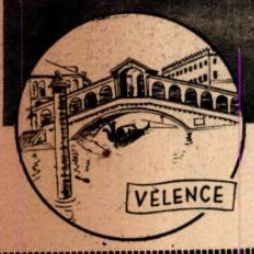

Velence: Mussolini fogadta a köztársasági fasiszta kormány mellé kinevezett új japán követet

Páris: Jaques Doriot, a francia néppárt vezére, az önkéntes légió parancsnoka egy toborzó gyülésre érkezik

ÚJSÁG

Stockholm: A svéd főváros állatkertjében nagy gonddal nevelik az első, fogságban született kacsacsőrű emlőst. Az ausztráliai állatvilágnak ezt az érdekes példányát még soha nem sikerült eddig egyetlen állatkertben se tenyészteni

Berlin: Az első német olimpiai bajnok, Carl Schumann 75 éves. Az athéni, 1896-ban megrendezett játékokon a távolugrásban az első helyet biztosította hazájának

A portugál szépművészeti társulat rendezésében megnyílt a nemzetközi fotóművész-kiállítás. Az ünnepélyes aktuson részt vettek Lisszabon politikai és társadalmi életének vezetői s az államelnök is

München:
Két gránátos ikertestvér rövid szabadságra érkezett haza a keleti arcvonalról és oltár elé vezetett két ikertestvér leányt

A fontos földközitengeri támaszpont német védőit időnként hazai művészek látogatják meg, hogy az otthon varázsát és üzenetét tolmácsolják nekik. Legutóbb ez a fiatal énekesnő szerepelt a sziget helyőrségei előtt, óriási sikerrel

A TÁBORI KÓRHÁZBÓL autók szállítják a sebesülteket a biztonságos állomáson várakozó kórházvonatig. Gondos kezek emelik hordágyra orvosi felügyelet mellett a harok sérült hőseit a tökéletesen felszerelt vagonokig

EMELETES ÁGYAK várják a vörőskeresztes vonatban a sebesült bajtársakat...

A MŰTŐKOCSIBAN gyöngédkézzel raknak új kötést minden reggel a gránáttépte sebre az önfeláldozó vörőskeresztes nővérek. A sebesült semmiben se szenved hiányt...

ORVOSI VIZIT A BETEGKOCSIBAN... Az új sebesültek kötését kicserélik, sebeiket megvizsgálják s a szükséges operációt is elvégzik a vonaton

AZ INDULÁS ELŐTT..

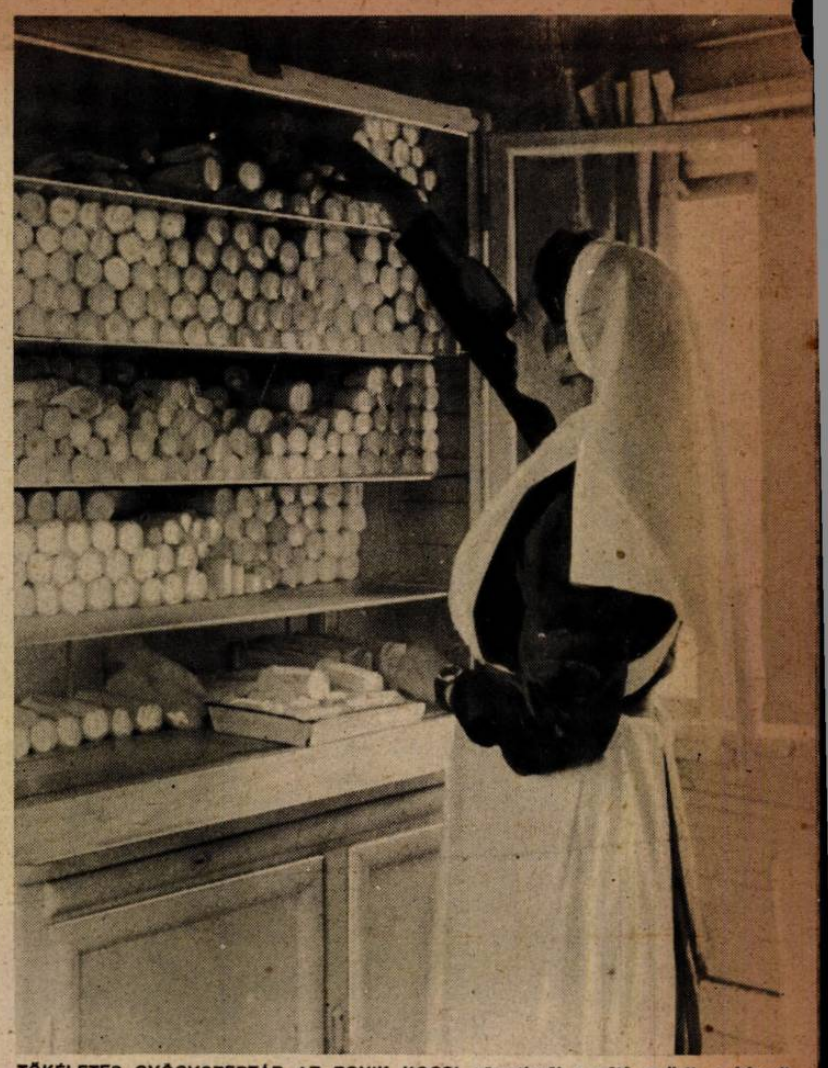

TÖKÉLETES GYÓGYSZERTÁR AZ EGYIK KOCSI, közvetlenül a műtő mellett, s képzett ápolószemélyzet gondozza a kórházvonat lakóit

A SZERETET ÉS IRGALOM VONATA

A modern hadvezetés egyik legfőbb gondja és feladata, hogy a harcok sebesültjei minél gyorsabban tökéletes ápolást és kezelést kapjanak, s felépüljenek az új csatákra, vagy munkás tagjaivá válhassanak az otthoni frontnak. A magyar honvédség különösen büszke lehet vöröskeresztes kórházvonataira, amelynek tökéletes felszerelése minden kényelmet megad a sebesült hősöknek. A Magyar Futár képsorozata ilyen kórházvonatot mutat be olvasóinak.

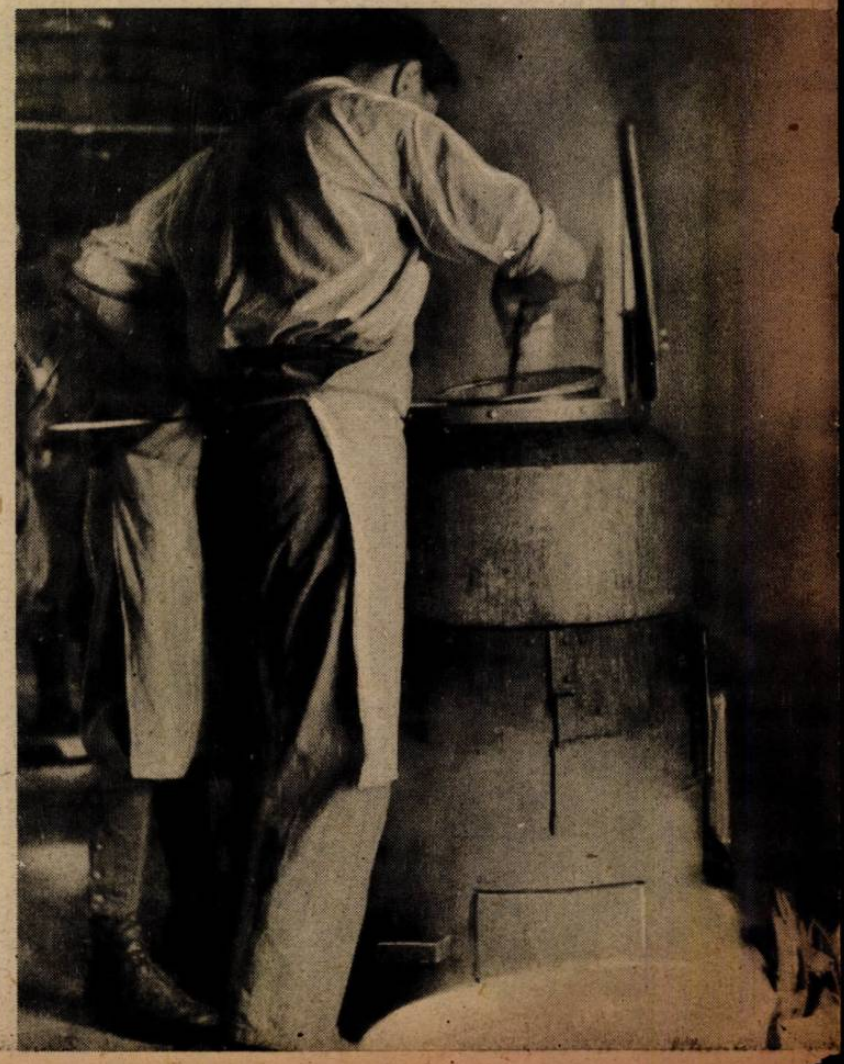

JÓL KELL TÁPLÁLNI a harcok sebesültjeit. A katonaszakácsok kitesznek magukért az úton... →

PÁRIS ünnepli Pétaint...!

A terrorbombázások embertelen szenvedéseit újból megújból átéli a francia főváros, melyet az angolszász repülők tömegtámadásai úgy látszik különösen büntetni akarnak... Nem tudják elfelejteni, hogy Franciaország utolsó emberéig nem volt hajlandó harcolni a brit birodalom érdekeiért. A legutóbbi támadás után Pétain tábornagy meglátogatta a megpróbáltatott Párist, amelynek milliós lakossága tüntető szeretettel fogadta az agg marsallt, ezzel is bizonyítva, hogy helyesli a becsület és az európai népek szolidarításának nagy elvén nyugvó politikáját.

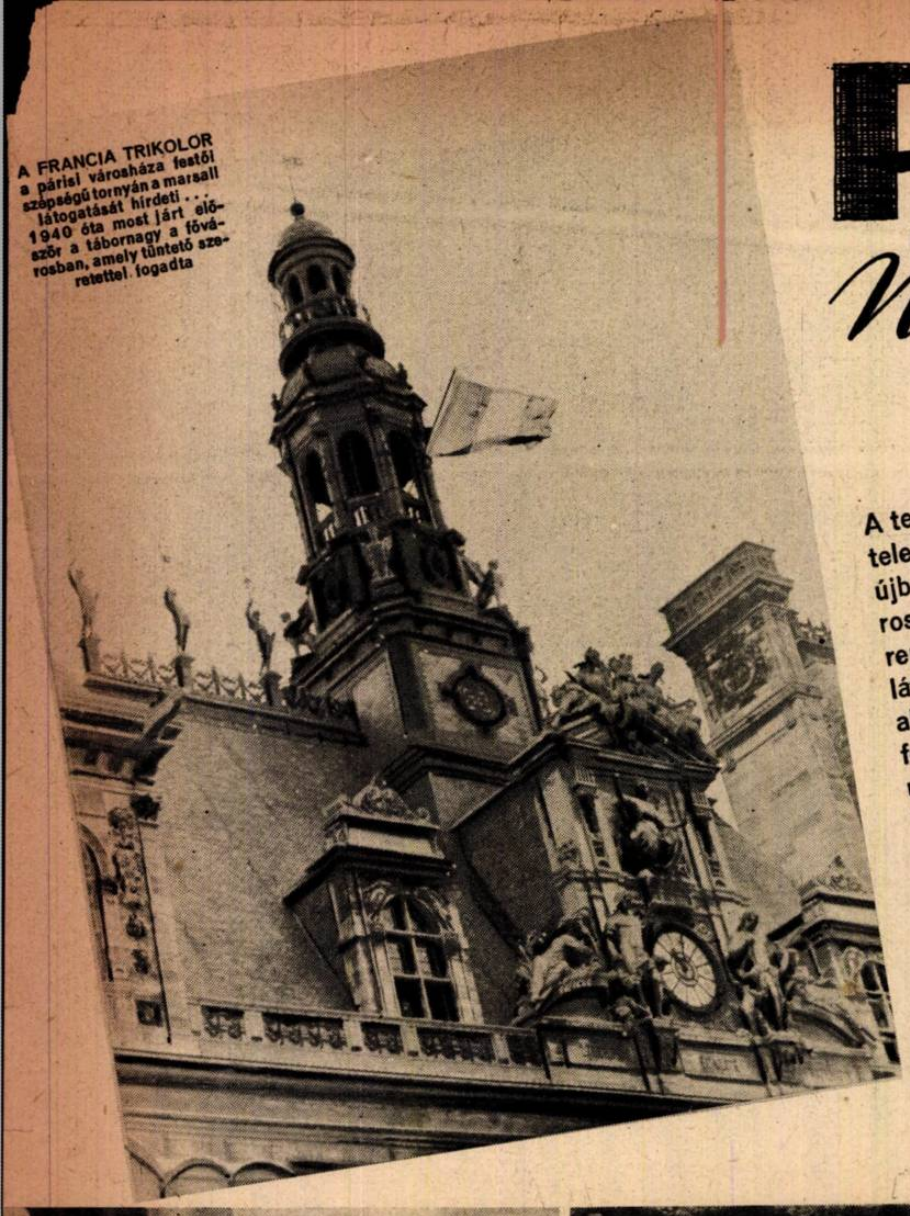

A FRANCIA TRIKOLOR a párisi városháza festői szépségű tornyán a marsall látogatását hirdeti... 1940 óta most járt először a tábornagy a fővárosban, amely tüntető szeretettel fogadta

PÁRIS NÉPE tízezres tömegekben várakozott az utcákon, amerre Pétain marsall autójának el kellett haladnia s a ragaszkodó szeretet érzésével köszöntötte az agg katonát, aki a becsület útján vezeti nemzetét

(A MAGYAR FUTÁR EREDETI KÉPRIPORTJA)

LAVAL MINISZTERELNÖK üdvözli a Notre-Dame előtt a Párisba érkezett államfőt

A TÖMEG... A városháza előtti tér minden talpalatnyi helyén szorongott a nép s újból meg újból látni kívánta Petaint, a „haza atyját". A lelkes tüntetés azt is bizonyította, hogy Páris milyen politikát helyesel s mennyire nem hajlandó az angol csábításra hallgatni...

A GYERMEKEK ÖSZTÖNÖSEN VONZÓDNAK a tábornagyhoz, aki nem szűnik meg folyton figyelmeztetni a francia népet, hogy az egészséges nemzetek jövője a bölcsők számától függ... →

SUHARD BIBOROS köszönti a 88 éves tábornagyot, aki a legkeserűbb megpróbáltatás órái után érkezett Párisba... ↓

A BICHAT-KÓRHÁZBAN Petain meglátogatta a sebesülteket, akik az egykori szövetséges bombáitól sérültek meg a legutóbbi terrortámadás alkalmával

BOZÓTOS TEREPEN NEHÉZ A CÉLZÁS...

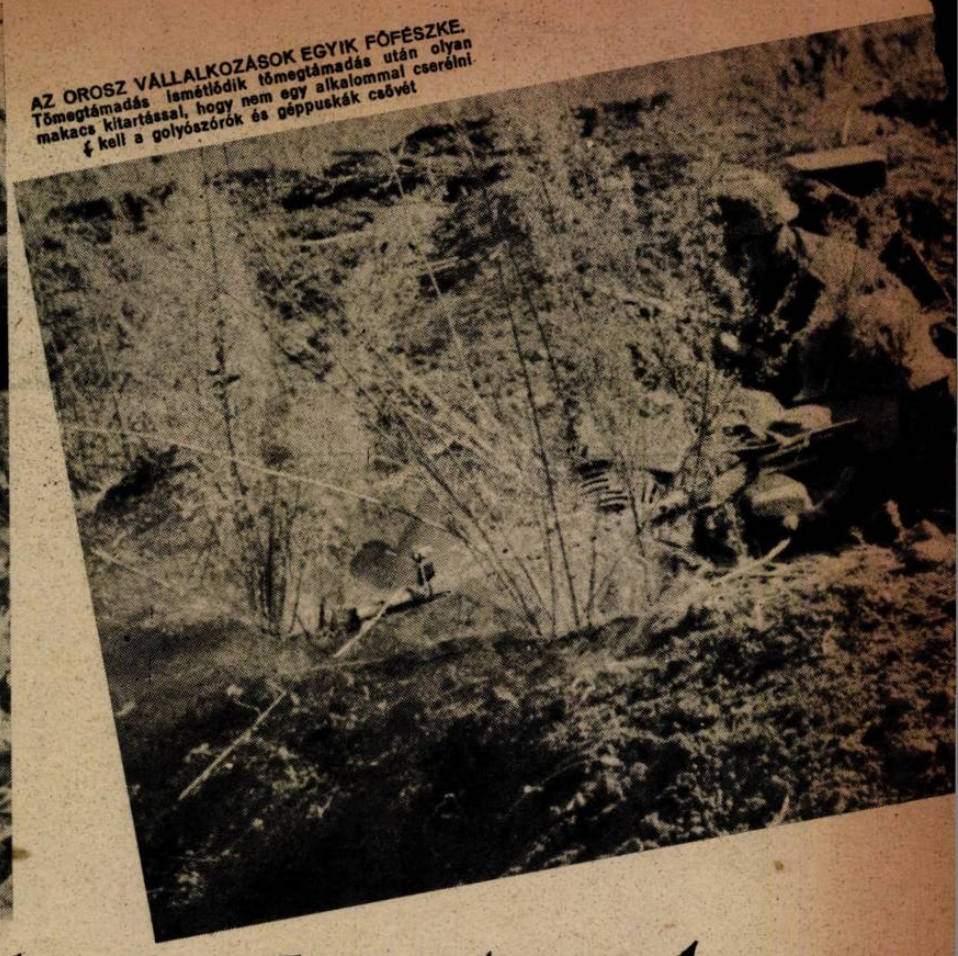

AZ OROSZ VÁLLALKOZÁSOK EGYIK FŐFÉSZKE. Tömegtámadás ismétlődik tömegtámadás után olyan makacs kitartással, hogy nem egy alkalommal cserélni kell a golyószórók és géppuskák csövét

Kárpátok kapu

EGY HOMOKSZAKADÉK VÉDELME ALATT kerülik oldalba a vörösök géppuskával védekező kiserődjét a támadó honvédek

VÖRÖS UTÓVÉDEK HÚZTÁK MEG magukat a falu szélső házaiban s míg az önként vállalkozók kézigránátdobásnyira megközelítik a bolsevisták búvóhelyét, erős tűz alatt kell tartani minden kilövőrést

Minden nap kiemelik a német hadijelentések azt a hősiességet és elszánt akaratot, amely a honvédcsapatokat eltölti a Kárpátok előtt folyó harcokban. A tökéletes fegyver, amely a tavaszi csatában, a magyar határok közelébe tört ellenséggel szemben kezében van küzdő fiainknak, bebizonyította, hogy a bátorság és önfeláldozás erénye, fajtánk két legjellemzőbb tulajdonsága ma is töretlenül él minden katona lelkében. Modern háborut korszerű eszközök nélkül vívni, — öngyilkosság minden nép számára, s hiába tanusítják az époszba illő személyes bátorságot is a hősök, az anyag gigantikus csatájában alul kell maradniok. Az új nevek, melyeket feljegyez a magyar hadtörténelem, mint a sikerek és szívmelegítő diadalok helyét, azt mutatják, hogy a világ egyik legjobb katonaszellemű nemzete a világ legjobb fegyvereivel hadakozik... A magyar páncélosok, rohamlövegek, a tüzérség páratlan biztossággal célzó ágyúi, a földi harcokat támogató repülőgépek mind korszerűek, s abból az áldozatból teremtődtek elő, mellyel a nemzet itthon siet küzdő fiai segítségére...

A JU 88-ASOK 250 kilogrammos bombáikkal árasztják el a terepet, a honvédek rohama előtt

DICSÉRETTEL EMLÉKEZNEK MEG a hadijelentések a honvédtüzérség kitűnő munkáról. A legnehezebb lövegek a gyalogság támadása előtt »puhítják« az ellenséges állásokat

REPÜLŐFELVÉTEL EGY LÁNGBA BORÍTOTT FALURÓL. Kolomea térségében, ahol a bolsevisták ↓ szívósan védekeztek az elszórt házak között

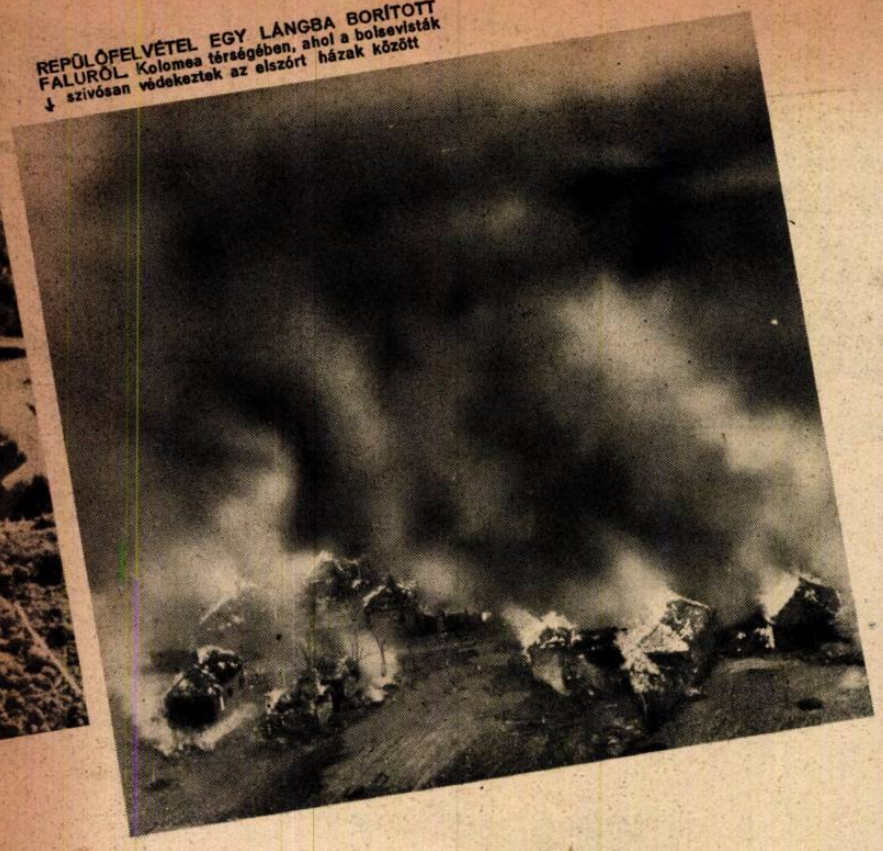

...ii előtt ...

CÉPFEGYVERREL LÖVIK HONVÉDEINK az első vonal felett feltűnő felderítőgépeket

TŰZ! A lövés füstje elborítja a környéket, a fiatal fák meghajolnak a légnyomástól s a gránát süvöltve száll a pontos cél felé . . .

FEGYVERÜKET IS MAGUK VISZIK A VÖRÖS FOGLYOK, — nem kell félni, hogy kihasználják »túlerejüket«. A harcban már csak a terror és a büntetéstől való félelem hajtja őket a parancs végrehajtására

TÜZÉRSÉGI MEGFIGYELŐK A KÁRPÁTOK előterében vívott csata közben. A hegyi vadászok ↓ lövegei hatásosan avatkoznak bele a kemény küzdelembe . . .

KIÉHEZETT, ELCSIGÁZOTT állapotban kerülnek fogságba a bolsevista katonák, akik mohón fogadják el a honvéd kezéből az ízes magyar kenyeret a gyűjtőállomáson ↓

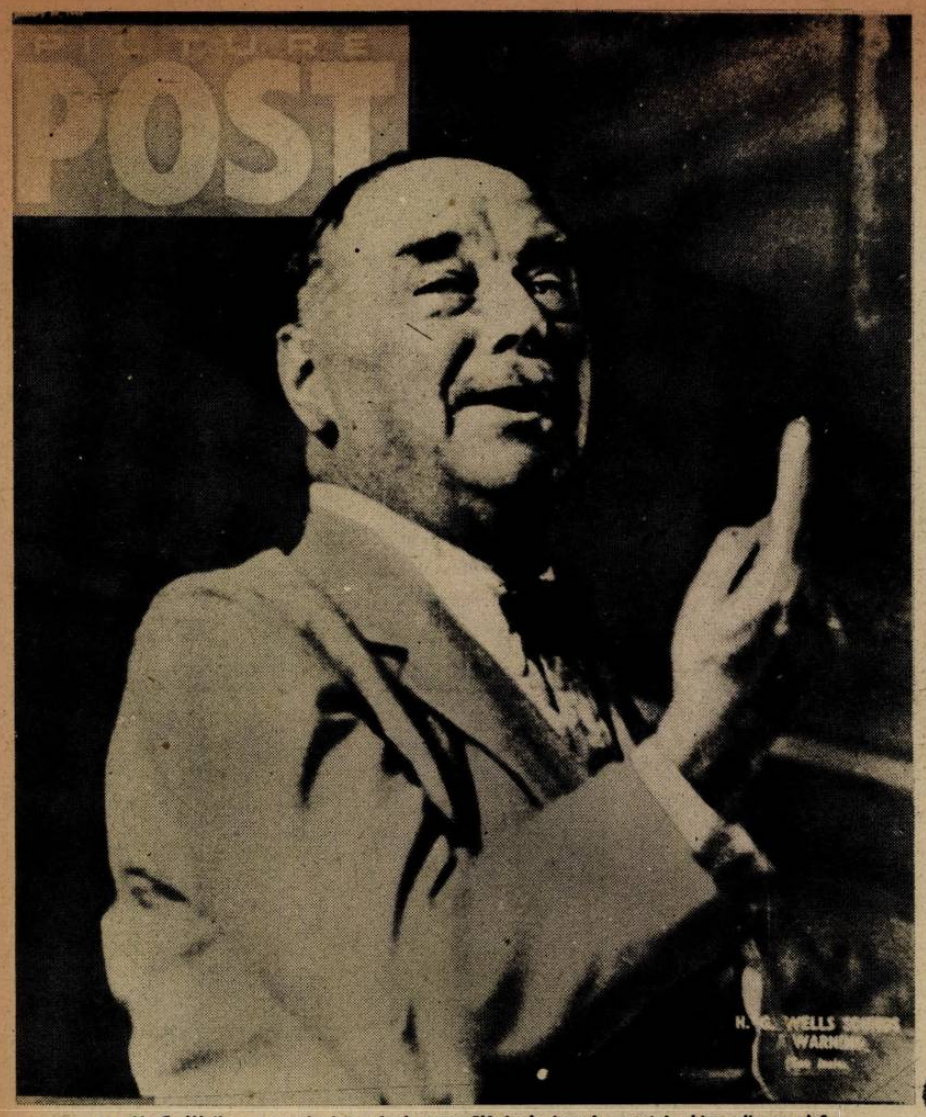

1. H. G. Wells, az angolszász népek egyesülésének buzgó apostola kimondja az első, Angliaszerte nagy feltűnést keltő mondatot: «Ma másképpen látom már a helyzetet, mint a háború kezdetén . . .»

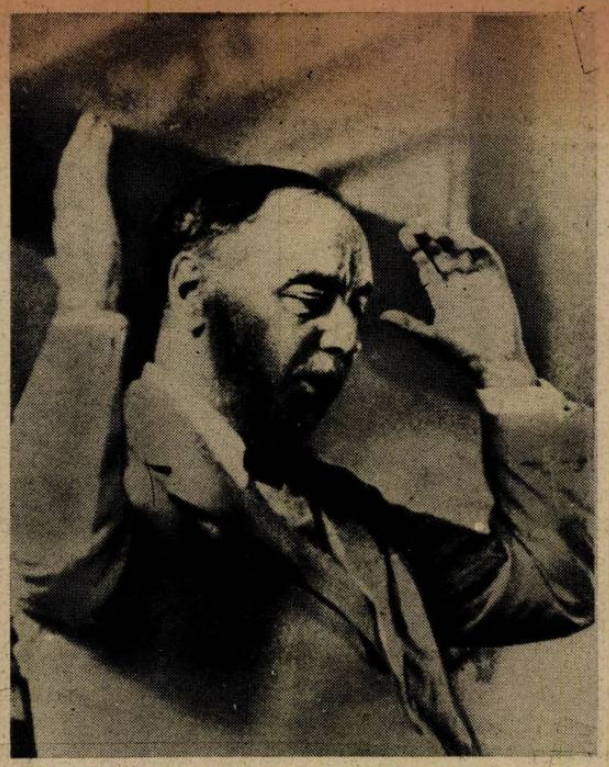

2. «Ma ez az egyesülési terv már végzetes veszélyeket rejt magában, Anglia jövendő sorsára»

3. «Az a gondolat, hogy önmagunkat egy esetleges angol-amerikai blokkban menthetjük csak meg s hogy ennek az egyesülésnek Washington legyen az irányító központja, egyszerűen őrültség . . .»

"ÉRZÉSEK ZŰRZAVARA"

Az angolszász közvélemény tanácstalanságára és gondolkodásának zűrzavaros, ingadozó voltára végtelenül jellemző, hogy H. G. Wells, a világhírű író, aki a brit-amerikai egyesülés és a fenntartásnélküli szovjetbarátság egyik legszenvedélyesebb apostola volt éveken keresztül, most hirtelen fordulattal szembeszáll tegnapi elméletével, hírdetett «igazságaival» s ugyanolyan hévvel óvja a brit politikát az angolszász nemzetek egyesülésének veszedelmétől s mutat rá a fenntartásnélküli szovjetbarátság súlyos, jóvátehetetlen következményeire... Rendkívül figyelemreméltó, hogy Wellsnek ez a meglepő vallomása az állítólag igen eredményes teheráni tanácskozás után hangzott el. — A Magyar Futár szenzációs képsorozatát a Picture Post című angol hetilap egyik legfrissebb számából vettük. A felvételek tízezres tömeg előtt elmondott beszéde közben, H. G. Wells egy-egy különösen izgalmas megállapításánál készültek

4. «Én ugyan mindig őszinte barátja voltam Oroszországnak, de . . .»

5. «. . . óva intem a brit kormányt, hogy vakon bízni keleti szövetségesünkben nem szabad, — erre a bizalomra ugyanis nincsen sok okunk . . .»

6. «Mit akarnak a nemzeti állam gondolatával? Szerintem más elvek alapján kell megszervezni a világot a háború után, — ha győztünk . . .»

7. «Ne higyjék a mi kapitalistáink, hogy a háború után ott folytathatják, ahol 1939-ben abbahagyták, mert a nácizmus szellemi hatásai elől eddig sem tudtunk elzárkózni, mint egész sor kényszerű kormányintézkedés mutatja . . .»

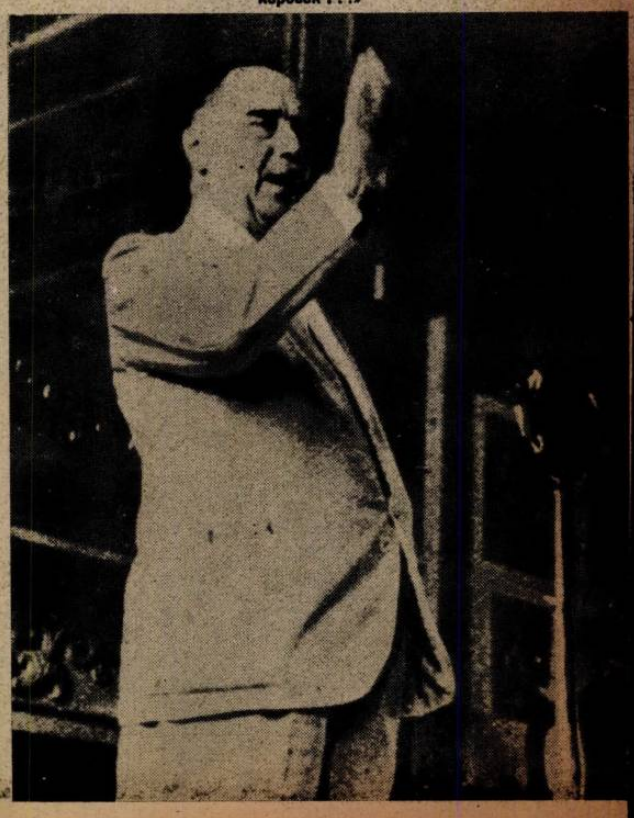

8. «Ne ringassuk magunkat ábrándokba s ne gyártsunk naponta új világrendező terveket, mert egyelőre a győzelem feltételeit kellene megteremtenünk s véleményem szerint erre se voltunk képesek . . .»

ÚJRA LONDON FELETT...

Angol részről kevés szó esik azokról a megtorló támadásokról, amelyeket időről-időre megismétel London katonai célpontjai ellen a német légierő. A német hadvezetés minden esetben hangsúlyozza, hogy nem a megtorlási akció bevezetéséről van szó, — az eredmények azonban, amelyekről az angol képeslapok közölnek olykor-olykor néhány felvételt, fogalmat nyújtanak azokról az órákról, amikor Londonnak valóban át kell élnie a terror-támadásokra adott méltó választ!

AZ ELLENŐR LONDONBAN is szigorúan sorrajárja a légvédelmi pincéket, — néhány héten belül alapos próbában lehet része teherbíróképességüknek . . .

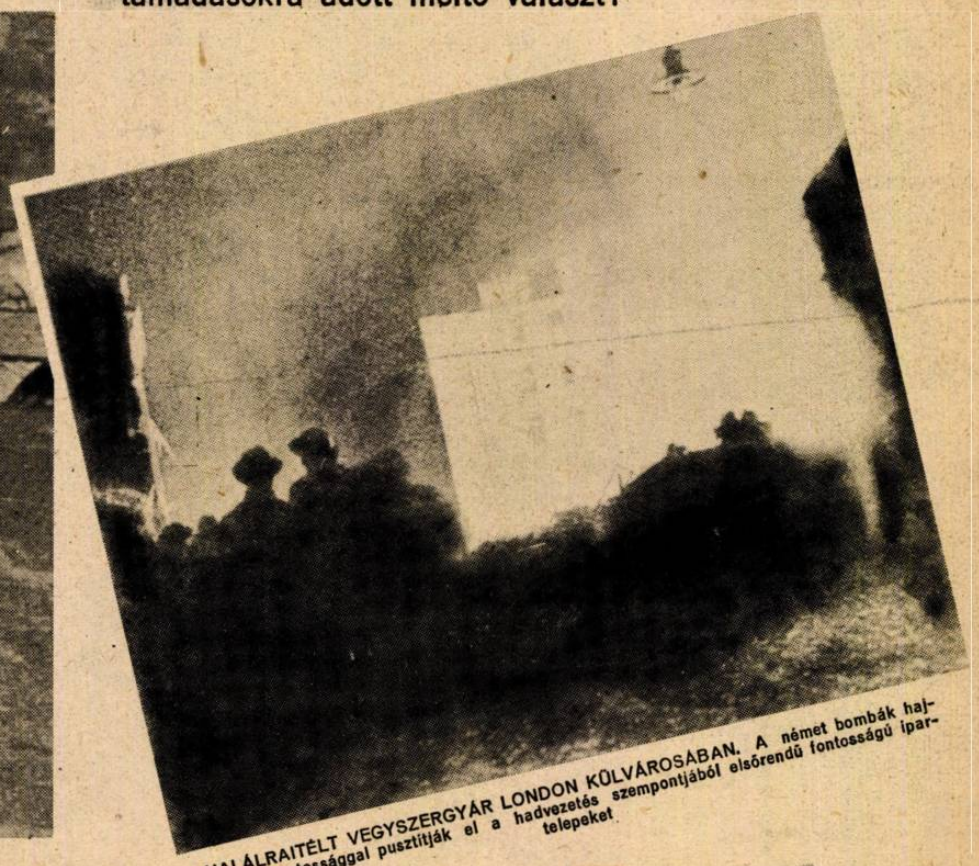

HALÁLRAITÉLT VEGYSZERGYÁR LONDON KÜLVÁROSÁBAN. A német bombák hajszálnyi pontossággal pusztítják el a hadvezetés szempontjából elsőrendű fontosságú ipar-telepeket

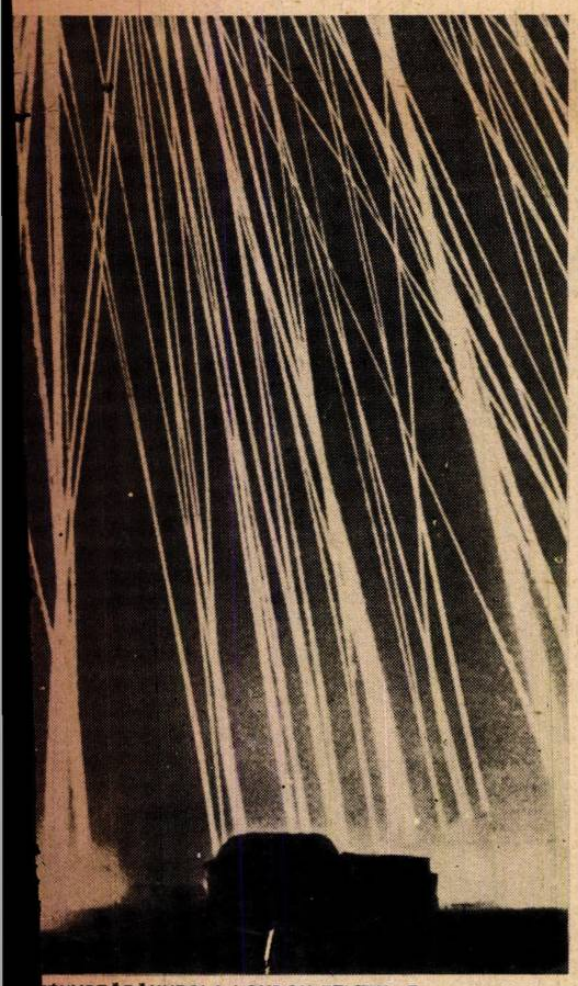

FÉNYSZÓRÓKUPOLA LONDON FELETT. Ezer csáppal tutatja az eget az angol légvédelem, de csak rendkívüli ehézségekkel tudja megtalálni az új német harcigépet, a élelmetes gyorsaságú villám-bombázót. A német légierő oformán veszteség nélkül tér vissza repülőtereire egy-egy támadás után

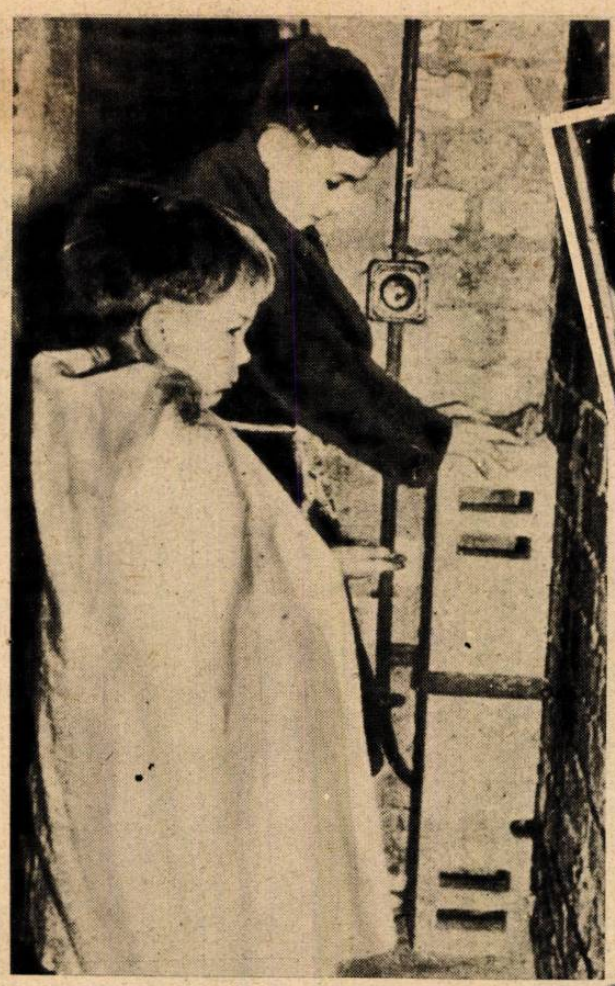

MILYEN SORS VÁR RÉÁJUK? Angol gyermekek az óvóhelyen. A német békés városok és a polgári lakosság ellen intézett sorozatos esztelen terrortámadások bőjtjét egyszer az angol lakosság is érezni fogja . . .

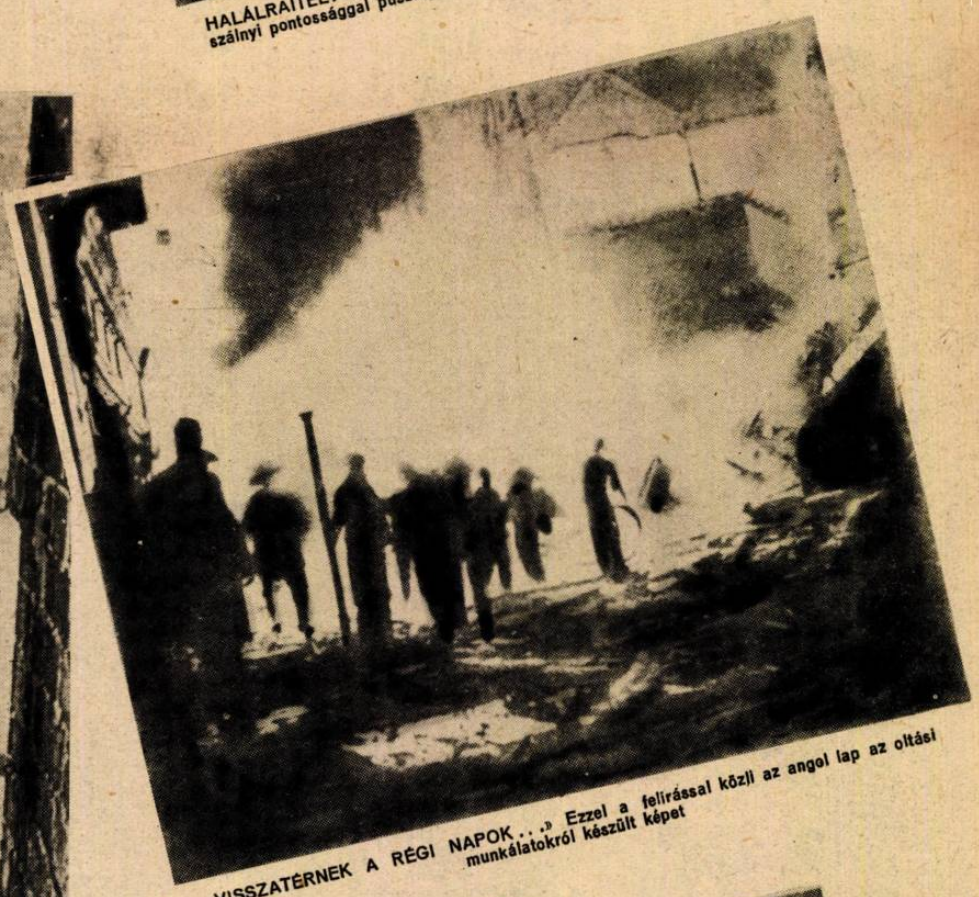

«VISSZATÉRNEK A RÉGI NAPOK . . .» Ezzel a felírással közli az angol lap az oltási munkálatokról készült képet

EGYETLEN BOMBA PUSZTÍTÁSA . . . Az angol szakköröket élénken foglalkoztatják azok az ismeretlen nagyságú és tulajdonságú bombák, amelyekkel a németek támadják az angolországi hadicélpontokat. Egyetlen bomba hihetetlen pusztítást végez sokszázméteres körzetben ←

A ROBBANÁSOK SZÍNHELYÉTŐL kilométeres távolságban is szörnyű pusztítást végzett a légnyomás. Vajjon az angol közönség továbbra is olyan nagy lelkesedéssel követeli a német városok bombázását, mint azokban az időkben, amikor Londonban átmeneti-leg nem szólaltak meg a szirénák . . ? →

DARABOKRA SZEDIK AZ ÁGYÚT IS, ha kell a japán harcosok és úgy szállítják az új állásba, ahonnét pontosan célzott tűzzel áraszthatja el az angol vonalat

INDIA FÖLDJÉN ELÖRE! Japán erősítések útban a harcok gyújtópontja felé, a kanyargós, veszélyes hegyi útakon

A NAPLOBOGÓ IMPHAL

India földjén kemény és véres harcokban, lépésről-lépésre nyomulnak előre a japán és szabadindiai hadosztályok. A felszabadító hadjárat eredményeit feszült várakozással nézi a leigázott nép

AZ UTÁNPÓTLÁS... Elefántháton és gyalogszerrel az első vonalig viszik az élelmiszert és töltényt. Az út hamar megszűnik és a dzsungelben hasznavehetetlen az autó... →

HAJSZÁLPONTOS MODELLEKEN tanulmányozzák a japán vadászrepülők az angol és amerikai gépek minden újítását, hogy minél eredményesebben vehessék fel velük a harcot...

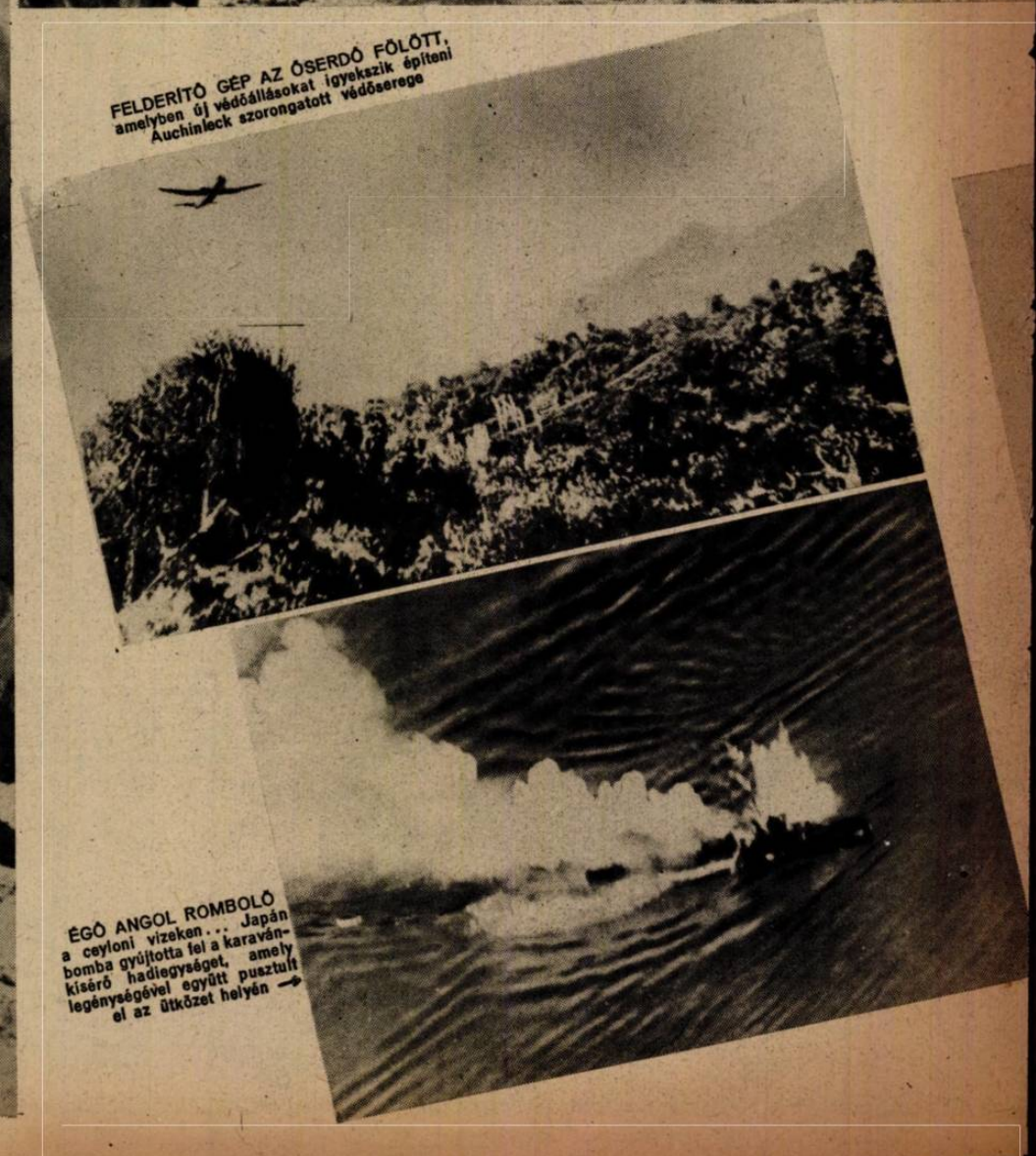

FELDERÍTŐ GÉP AZ ŐSERDŐ FÖLÖTT, amelyben új védőállásokat igyekszik építeni Auchinleck szorongatott védőserege

ÉGŐ ANGOL ROMBOLÓ a ceyloni vizeken... Japán bomba gyújtotta fel a karavánkísérő hadiegységet, amely legénységével együtt pusztult el az ütközet helyén →

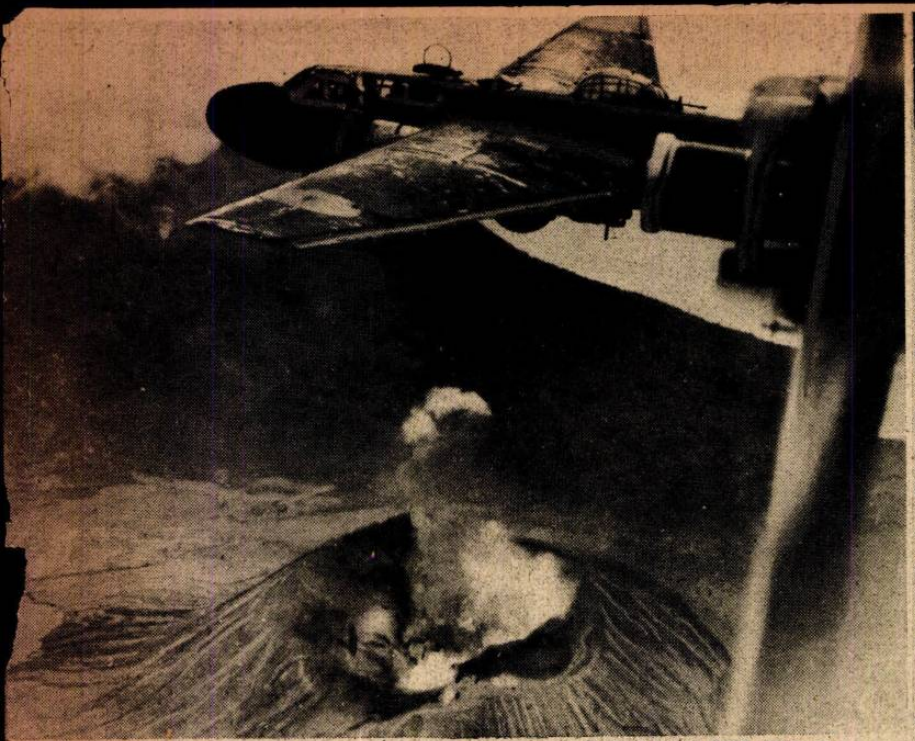

JAPÁN GÉPEK, tűzzel és pusztító acéllal megrakva elszállnak egy füstölgő vulkán fölött, útban az indiai angol célpontok felé...

ELÖTT...

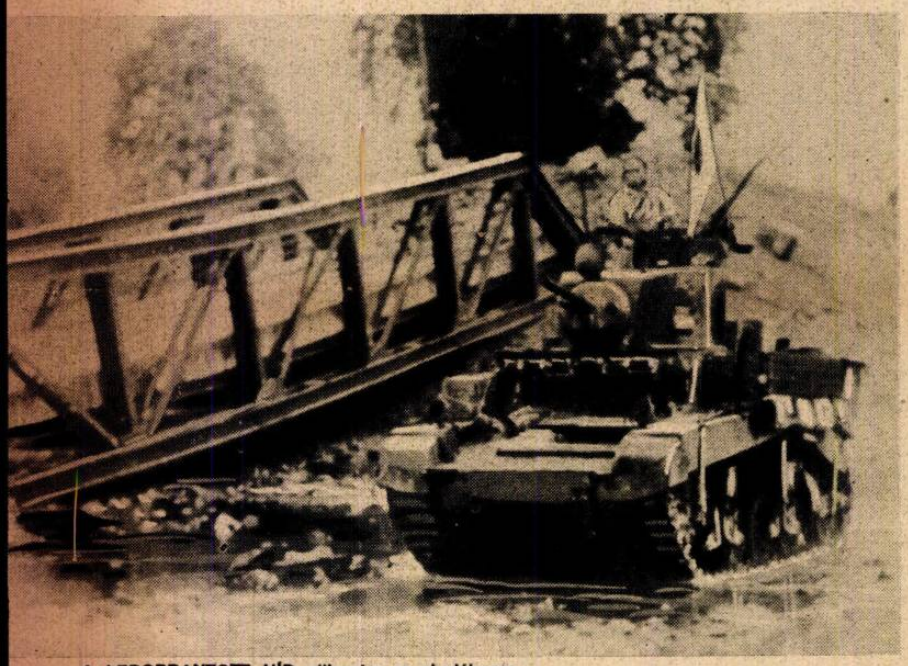

A LEROBBANTOTT HÍD pillanatra se akadályozza az előnyomulást az indiai földön, amelyért megindult a felszabadító harc!

↑NEM ÁLLITJA MEG a támadás lendületét az elpusztított út, vagy aláaknázott híd sem, amelyet a visszavonuló angolok rongáltak meg — időt nyerni a futáshoz...

AZ ÚTTALAN HEGYEKRE, a magas védőállásokba emberi erővel vontatják fel a hadianyagot... ←

SZÜNTELEN KÉSZENLÉTBEN cirkálnak az Indiai-óceán vizén a japán flotta egységei, miközben a szárazföldön folyik az előnyomulás. Az angol hirverés inváziójáról beszél a burmai fronton, — de a naplobogós hajóhad, minden mozdulatát szemmel tartja az ellenségnek... →

PÁNCÉLOS FELDERÍTÓK a tengerparton, a burmai front legdélibb szakaszán →

NEHÉZ PÁNCÉLVADÁSZOK törnek be egy besszarábiai faluba, biztosítani a gyalogság előnyomulását a bolsevista harckocsi támadás ellen

ÉGŐ HÁZAK KÖZT szállítják a lőszerutánpótlást a megjavított állásokba

HADIJELENTÉSEK,

Véget ért a brit világbirodalom miniszterelnökeinek londoni értekezlete s ünnepélyes nyilatkozatban adták tudtára a résztvevők az emberiségnek, hogy milyen nagy egyetértésben folyt a tanácskozás. Megnyugtattak mindenkit afelől is, hogy *ezután Anglia és a dominiumok kormányai még fokozottabb mértékben szorgoskodnak a földkerekség valamennyi népe boldogságának munkálásán, mint eddig tették s ezzel a konferenciát Churchill berekesztette...* Valami nem volt azért egészen rendben az értekezlet körül, hiszen Ausztráliából a háborús közlekedési nehézségek miatt nem azért törekedett Londonba Curtin s az Atlanti óceánon se azért hajózott át Mackenzie King, Kanada premierje, hogy egy semmitmondó elvi nyilatkozatot fogalmazzanak meg együttes erővel! A „nézetek tisztázása" sikerült, ezt vallja be a zárónyilatkozat, hogy azonban ezeket a nézeteket össze is egyeztették volna, arról már senki se beszél, de diplomatikus célzások mondják, hogy *otthon valamennyi résztvevő, a saját kormányával igyekszik majd zöld ágra vergődni.* A tisztázott nézetekben Churchillnek nem telhetik sok öröme... Curtin és Mackenzie King beszédei azt mutatják, hogy *a nagy alapvető kérdésekben széles szakadék választotta el a tanácskozás egész folyamán a megjelenteket s egységről nincsen szó többé az Empire kebelében!* Biztonságát, hasznát, jövőjét Ausztrália is, Kanada is az USA irányában keresi s ebből a miniszterelnökök, akik a dominiumok közhangulatát tolmácsolták, — nem is csináltak már titkot. Az érdekazonosság megszünt, csak a hagyomány, a tradició gyenge szála tartja még össze a távoli tagállamokat a commonwealt-ben...

Churchill bizonyosan tudja ezt, mint ahogy tudja Angliában minden értelmesen gondolkodó politikus, de ellene cselekedni már egyikük se képes... Az invázió talán még képes lett volna megerősíteni a dominiumokat a hitben, hogy az anyaország erős és régi hatalmát csorbítatlanul őrzi, de hiába halogatta mostanáig Churchill a tanácskozást, a partraszálló brit csapatok teljesítményei nem adhattak nyomatékot terveihez...

A súlyos óra,

az elodázhatatlan döntés ideje közeledik és soha nem volt olyan szükségük a szövetségeseknek az egységre, mint a végső erőfeszítések napjaiban, amikor éppen az derül ki, hogy *minden tagállamnak más az érdeke, célja, elgondolása, a jövőről alkotott képe, mint Churchillé. A súrlódás nem csupán a mohó és egyre nagyobb hatalmi étvágyú Unioval teszi napról-napra feszültebbé a viszonyt, de a dominiumokkal is,* amelyek gondolkodóba estek az egyensúly felborulásán és úgy ítélik már meg: sokkal jobb lesz jövőjük szekerét Washingtonhoz kötni, mint Londonhoz.

Nyugaton az Államok, keleten a Szovjet tépázzák az angol tekintélyt, s a bajban most a commonwealt tagjai is vállukat vonogatva csak elvi, semmire se kötelező nyilatkozatokat hajlandók tenni. Recseg-ropog minden eresztékében a birodalom, a vén hajó, mely a történelmi viharokat másfél évszázadon keresztül állta, az új orkánban azonban alighanem széjjelhull s bármint végződnék ez a háború, egyetlen biztos vesztese — Anglia lesz...

Keleten

a harcok tüze lelohadt, az üszök alatt azonban izzik a parázs és bármelyik pillanatban felloboghat a szovjetfronton a kemény csaták lángja. *A bolsevista hadvezetőség a kétségtelen megállapítások szerint nagy tartalékokat gyüjtött az arcvonal déli szárnyán, a Dnyeszter-kanyarban, Grigoriopolnál, Butor környékén anélkül azonban, hogy mint máskor tette, túlerejét támadásra használná fel.* Helyi vállalkozások jellemzik az egész csata-frontot, s bár az időjárás már nem akadályozza úgy a szovjet utánpótlását, mint eddig, semmi jel se mutatja a tavaszvégi offenziva kezdetét... Úgy látszik, a moszkvai hadvezetőség az invázió pillanatára vár, s össze akarja hangolni a maga kezdeményezését a nyugati szövetségesek vállalkozásával, egyszerre indítani meg a döntő harcot valamennyi európai arcvonalon... Lehet azonban, hogy a várakozásnak nincs már más oka, minthogy Sztalinék beváltják fenyegetésüket és nem hajlandók több vért áldozni az angolszász érdekekért addig, míg London is be nem bizonyítja, hogy a győzelem kedvéért a szigetország férfiai is meg tudnak halni.

Az elmúlott héten ezért volt csaknem eseménytelen a végtelen hosszú arcvonal, melynek középső és északi szakaszán semmi mozgásról nem emlékeztek meg a hadijelentések s délen is csupán századnyi, vagy zászlóaljnyi erejű szovjetvállalkozásokat jegyeztek fel a napi krónikások. A honvédség harci szakaszán a mi előretöréseink jelentettek változatosságot, s ezekben a küzdelmekben ismét bebizonyosodott, hogy a Kárpátok előterében álló magyar katona lendülete, győzelmi akarata töretlen...

A levegő

végtelen csataterén folytatódik az angolszászok terror-offenzivája, amelyet most már általánosan úgy jelölnek meg, mint az invázió hosszúra nyúlt bevezető szakaszát... A nyugati területek és a

A PÁNCÉLOS ÉK betörni készül a szovjet vonalba Sniatyn-térségében

AZ ÚJ ÁLLÁSOK ELŐTEREPÉT tányéraknák ezreivel rakják tele a német utászok a Dnyeszternél

BOMBA ÉS GRÁNÁTESÖBEN ELÓRE! SS-gránátosok nyomulnak fel, a tüzérség és a légierők támogatásával egy ellentámadáshoz

PÁRATLAN ÉRDEKESSÉGÜ KÉP német rombolók támadásáról egy négymotoros bombázókból álló amerikai kötelék ellen, amely birodalmi területre repült be

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

német birodalom városai ellen újból és újból megismételték a támadásokat nappal az amerikai, éjjel pedig az angol légi erő nagy egységei, olyan veszteségekkel, amelyek ismét bizonyítják, hogy a védelem napról-napra eredményesebben száll szembe a betörő ellenséggel. A csaták, a tízezer méteres magasságokban százkilométeres távolságban húzódó ütközetek most már abban a pillanatban kezdődnek, amikor a támadók megjelennek a tengerparton és tartanak, amíg az utolsó négymotoros is el nem tűnik a Csatorna vize fölött. *A vadászvédelem tehát behálózza az egész birodalmat és a megszállt nyugati részeket is, a harcokban nem apad a gépek száma, hanem szaporodik. Hiába hirdették az angol katonai szakértők, hogy a szakadatlan terrortámadások megbénítják a német hadiipart és az ezertonna-számra ledobott bombák már tehetetlenné roncsolták a repülőgépgyárakat...*

A hét folyamán összesen hatszáz gépet vesztettek vállalkozásaik során az angolszászok, egyedül nyugaton, s ebben a számban nincs benne a délolaszországi arcvonal minden bizonnyal ugyancsak tekintélyes vesztesége. Az egyetlen pénteki napon, amikor az Északi tenger és Berlin között, egész Németország légterében üldözték a vadászok a betörő amerikaiakat, hetvenegy gép nem tért vissza támaszpontjára a vállalkozásból...

A meglódult

délolaszországi arcvonalon makacs dühvel és óriási anyagi túlerővel, meg embertömeggel folytatják támadásaikat az angol-amerikai seregek. Az elhárító csata művészei, a német gránátosok és ejtőernyős vadászok, ezekben a harcokban is bebizonyították fölényüket. A tüzérség és a repülők őrjöngő előkészítő tüzében addig tartanak ki egy-egy állásban, ameddig ezt megköveteli a nagy cél, s az aránylag rövid idő óta tartó csata ezért okozott máris olyan súlyos vérveszteséget a szövetségeseknek. A francia, lengyel, s egyéb segédcsapatok sorra kimerültek, a tartalékokból már fel se lehetett tölteni őket *és az angolszász hadvezetőség kénytelen volt az elit brit és amerikai alakulatokat is harcba vetni, anélkül, hogy egyetlen helyen felszakíthatta volna velük a német állásokat, vagy azokat mélységben áttörhette volna... A* elhasználó taktika, amelynek művészetét a nagy keleti harcokban tanulták meg a német tábornokok, itt is beválik! A kis térnyereségekért olyan árat fizetnek a támadók, hogy az nincsen arányban az elért előnnyel. *A kezdeményezés szabadsága Kesselring kezében van s tudjuk már ebből a háborúból, hogy nem a pillanatnyi sikerek döntik el a nagy erők mérkőzését.* Annyi bizonyos, hogy a német hadvezetés most se tulajdonít semmi fontosságot a látszatoknak, nem törekszik presztizseredményekre, hanem a végső célt tartja szem előtt.

Ami Délolaszországban történik, lehet az invázió előjátéka, vagy lehet az európai vár ellen tervezett támadás bevezető hadműevelete, de bizonyos, hogy a tűz nem ott ég, ahol látszik... Angliában a történelmi kényszerűség törvényének engedelmeskedve készülnek a partraszállás nagy vállalkozására, s ez az esemény a második világháború döntő lépése. A Csatorna, — mondotta Rommel, — legnagyobb tömegsírja lesz ennek a gigantikus mérkőzésnek, s efelől nincsen kétsége senkinek, aki a német céltudatosságot ismeri...

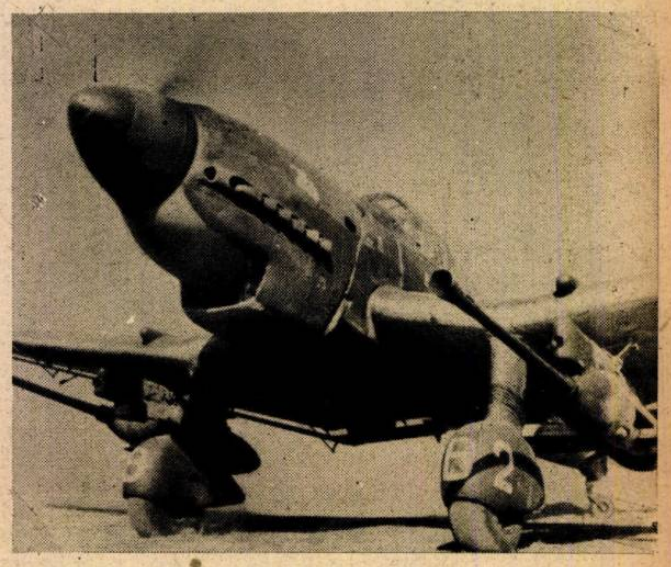

PÁNCÉLOS CSATÁK féleimetes új fegyvere a JU 87-es német harcigép, amelynek szárnyai alatt a pilótaülésből kezelhető iker páncéltörő ágyúk meredenek előre. A keleti arcvonalon számtalan bolsevista harckocsit lőttek ki ezek az alacsonyra ereszkedő, tévedhetetlen biztonsággal célzó ágyúk

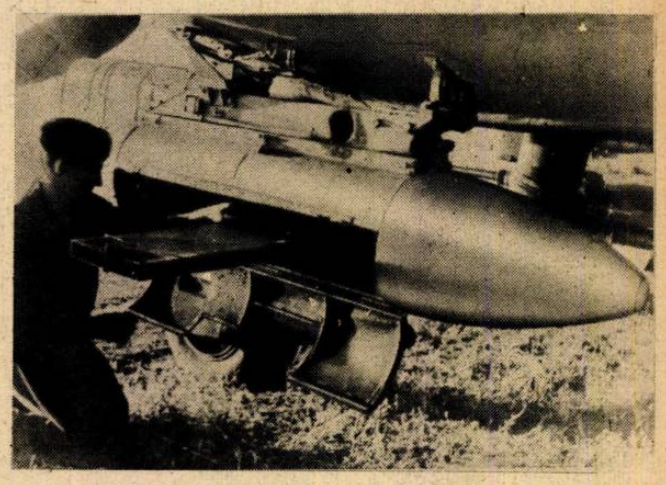

GÉPPUSKA FÉSZEK a Dnyeszter-kanyar kopár csataterén. A hálóval borított állás már ötven lépés távolságból észrevehetetlen

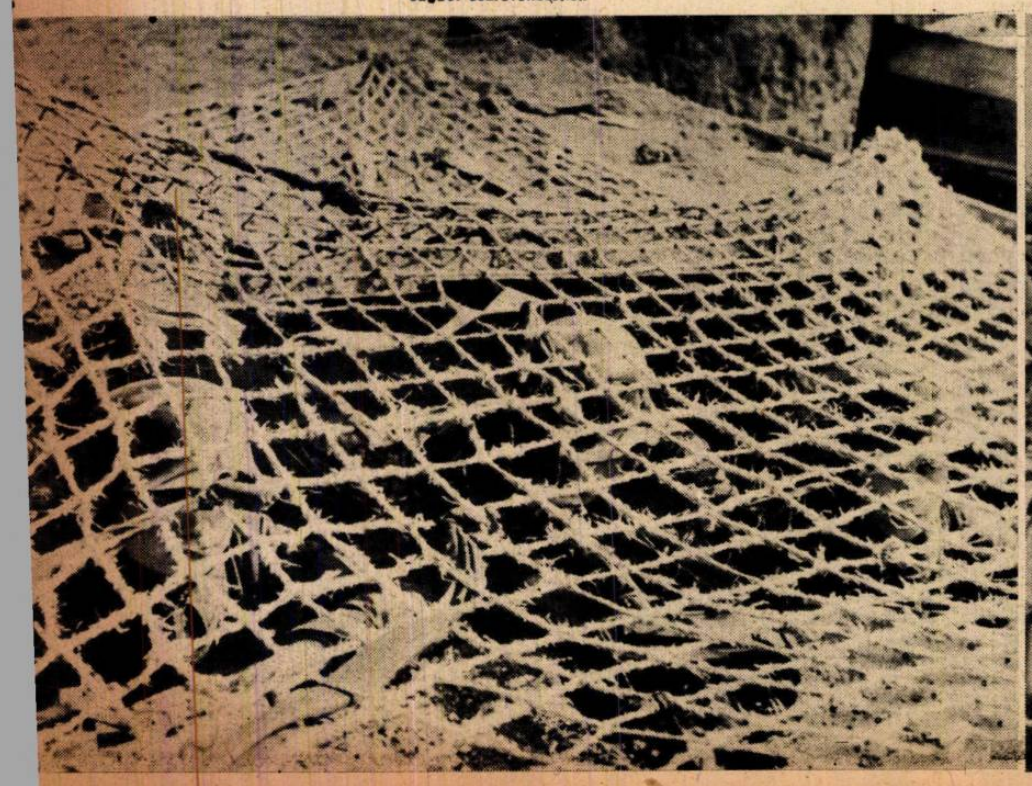

A SZERETH MELLETT vivott harcokban fogságba esett «elitcsapatok». Ötvenévesek és 16 esztendős lövészek egyaránt akadnak a bolsevista foglyok között, bizonyítva, hogy Sztalin tartalékai sem kimeríthetetlenek...

DINNYÉS KÁROLY

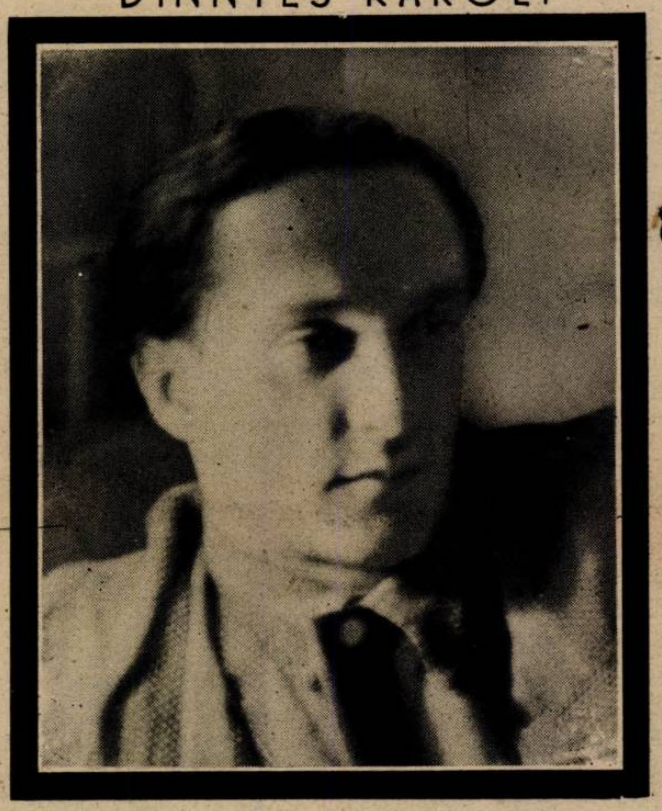

Nézzük a vonásokat a kedves, megszokott arcon és nem akarjuk elhinni, hogy nem látjuk többé kamaszos vidámságát, miközben a nagy rajzasztal fölé hajolva éppen egy derüs ötletet vet papirra, utánozhatatlan könnyedséggel. Nézzük a képeket, melyek ónja, tolla alól kerültek ki, pazar bőséggel s nem birjuk elhinni, hogy a fáradhatatlan művészkezet leoldhatatlan bilincseibe verte a halál.

Leírjuk, de még mindig kételkedünk igazságában a szónak: halott. Dinnyés Károly, kollégánk, barátunk, munkatársunk, ez a lobogó, istenáldotta tehetség, akiből Európa legnagyobb grafikusa lehetett volna, elment közülünk. Huszonnyolcévesen, fiatalon, itt hagyva a keserű és kettétört élet emlékét köztünk, a szobákban, melyeket naponta végigjárt, a falon a képekben, melyek annyira jellemezték őt, bravuros könnyedségükkel, fölényes tudásukkal.

A Magyar Futár olvasói, akik annyiszor derültek csúfolódó ötletein, akik előtt szuggesztiv erővel elevenített meg egy-egy novella- vagy regényjelenetet, nem látják többé kezevonását... A magyar művészet elveszített egy nagy igéretet, akit így, torzónak maradt életművével is, a legjobbak között tartanak majd számon; a lap, melyért annyit dolgozott, s amelyet halálos ágyán is türelmetlen szeretettel emlegetett, leghűségesebb munkatársát; mi, akik vele dolgoztunk, a mindig hűséges jóbarátot. Kemény és kegyetlen az élet s mi, akik harcos emberek vagyunk, akik mesterségünk leckéiből megtanultuk a sors törvényét alázattal vállalni, most mégis türelmetlenül és lázongó szívvel állunk Dinnyés Károly koporsója előtt, tekintetünket a három szóra függesztve „élt huszonnyolc évet" s azt mondjuk: ezt a kettétört életet nem értjük...

Tudjuk, hogy nem lehetett megmenteni s a betegség, mely legyürte, kicsavarta kezéből az alkotó szerszámokat, végzetes volt; mégis úgy érezzük, valami nagy hiba történt itt! Igen, nagy hiba, kegyetlen mulasztás. Az, hogy egy ilyen nagy tehetségnek ifjusága első idejét, indulásának lázzal telt napjait szegénységben, nélkülözésben és szenvedés között kellett töltenie...

Nehéz a búcsú szava, ha ez a búcsú végső és megváltozhatatlan. Nem szégyeljük gyászunkat és fájdalmunkat nyiltan elmondani, mert úgy érezzük: a családnak mondjuk el. A mi nagy családunknak, amely velünk együtt érez és sajnálja őt, s emlékét éppen úgy őrzi meg, mint a Magyar Futár szerkesztősége: mulhatatlan szeretettel.

se akart megindulni. Juda azonban észre se vette, hogy még mindig állnak, csaknem megbabonázott tekintettel bámult az ívlámpa alatt vitatkozókra. Az a nyurga, katonaköpenyes férfi... hiszen... igen, ezer arc közül is megismerné... Sokkal soványabb, elnyűttebb, mint amikor utoljára látta, de semmi kétség... Gyéressy...

Vad és forró öröm öntötte el. Hát ide jutott! Havat lapátol a pesti utcán, éjszaka, hogy ne lássák az ismerősök. Egy csajka levesért és pár nyomorúságos fillérért! Ó, van Isten!

Végre a motor megindult s a soffőr ingerülten kapcsolt az első sebességre, a kuplung fogaskereke recsegett.

Azok hárman tovább indultak, a többiek után, akik keveset törődve a szóváltással, közömbösen ballagtak, gépies lassúsággal céljuk felé. A veszekedés? Minden éjszaka szokott lenni. Az altisztek kiabálnak, hatalmaskodnak, s valaki felhördül a hajcsár-hangra. Rendszerint valami úriember, aki mindig a rövidebbet húzza. Minek beleavatkozni? Különben se szeretik ezt a fajtát. Mindjárt kifárad, nem szokta meg a hajlongozást, a lapát mozgatását, izomláza lesz s végül is másnak kell segíteni rajta.

Juda kopogott az ablakon.

— Álljon csak meg egy kicsit, — rendelkezett.

A keresztezésen éppen csak túl voltak, a fék belekapaszkodott a kerekekbe, a kocsi csúszott a friss és puha havon.

— Figyeljen ide, — szaporázta a szót suttogva a titkárnak. — Én azt az embert ismerem, azt a vékonyabbikat, aki rendreutasította a köztisztaságit. Lecsúszott úr. Menjen utána, adja oda neki ezt a pénzt...

Zsebébe nyult, kiszedett tárcájából egy százezerkoronást, aztán gyorsan cigarettát keresett. Egy alig megkezdett csomag akadt a kezébe, angol gyártmányú, s azt is átnyujtotta.

— No, hadd örüljön... És hogy azt is tudja, kinek a szíve esett meg rajta, vigye a névjegyemet is. Örülni fog, ha elolvassa...

Mintha a farkasnak egyszer eszébe jutna, hogy a vad vicsorításra teremtett szájával és tépő, erős, ragadozó fogaival mosolyogjon, olyan volt most Juda arca is... Hadd örüljön! Hadd olvassa Gyéressy úr a vizitkártyát: Balassa Jenő kormányfőtanácsos. Méltóságos úr, — mint az ő apja volt. Címben már utolérte a lovaglóostorost...

Mennyi ideig kerestette ezt az embert. Szemmel akarta tartani, bizonyosnak lenni felőle, hogy nem ronthat rá meglepetésszerűen, de mintha a föld nyelte volna el attól a naptól kezdve... S most itt van, ide jutott! Vajjon mi lehet az asszonyokkal? Évával például?... Kár lett volna érte, hogy elpusztuljon! Ki tudja?

— Siessen vissza, — parancsolt a titkárnak. — Ne magyarázzon semmit, csak adja oda a pénzt is, a cigarettát is, a névjeggyel együtt. Nem akarom, hogy hálálkodjék!

— Viszem, méltóságos uram... — hallotta a titkár izgatott hangját.

— Tegyen úgy, mintha keresnie kellene valakit.

— Értem...

A titkár fázósan kilépett a kocsi langyos öbléből s megindult a hómunkások után. Nem tudta elképzelni: mit akar gazdája azzal a vékony emberrel, miért éppen azon esett meg a szíve. Gazdag emberek szeszélyesek. Ha akarná, forró teát osztogattatna köztük, s mint irgalmas szamaritánus, bezsebelhetné a hálás tekinteteket, a meghatott szavakat, igazán nem érezné meg a pénztárcája.

— Halló! — szólt a három, most már együtt haladó után, akik éppen utólérték a többieket. — Halló, apuskám, álljanak meg egy kicsit.

A kis kövér fordult meg elsőnek. Ő már tudta, mit szokott jelenteni az ilyen idegen hang. Gyakran megtörtént, hogy az éjszakai járókelők, lumpok, vídám társaságok nagy alamizsnálkodást vittek végbe a hómunkások között. Tapasztalata volt, minden délután az eget kémlelte és fohászkodott: bárcsak indulna meg a fehér pelyhek tánca a fellegekből. Ha aztán csakugyan esett a hó, elsőnek rohant este a gyülekezőhelyre, ahol már ismerték és el is tréfálkoztak vele. Senki se tudta róla: mi volt régebben, nem beszélt az életéről, de alighanem mást is művelt valaha, mint havat lapátolt. Részegen is, — vagy akkor még inkább, — választékos modorban társalgott s külföldi városokról beszélt azoknak, aki mellé odaverődött munka közben.

Ezt a fiatalembert az első percben megsajnálta. Olyan idegenül, olyan félszegen viselkedett, látszott rajta, hogy most próbálja először ezt a munkát.

— Uram, — mondta neki, — maradjon velem, nekem bizonyos tekintélyem van már ebben a városban.

Odaszegődött hozzá s mikor az altiszt főhadnagy úrnak akarta szólítani, elégedetten bólintott.

Most a hangra megállt, mint a fegyelmezett paripa gazdája szavára.

Látta a hatalmas autót, s a feléjük siető urat.

— Húszezer korona, — gondolta, — meg tíz cigaretta. Milyen jó, hogy utolsónak maradtunk. A pénzt ez a gyakorlatlan ember nem fogadja el, a cigarettát se, valószínűleg, ez igazán jól kezdődik, ez az éjszaka...

A titkár utólérte őket.

Éppen árnyékos helyen álltak, távol a lámpáktól, melyeknek fénye erősen küzdött az éjszaka fekete homályával.

— Tessék parancsolni, uram, — vágta össze lelkesen a kövér bakancsát. — Mivel lehetünk szolgálatára?

Az idegen nem sok ügyet vetett az előzékeny figurára. Egyenesen Gyéressy felé tartott, de nem ismerte meg arcát.

— Kérem, — mondta leereszkedő fölénnyel, — őméltósága látta magukat elhaladni az autó előtt és szívből megsajnálta. Azt gondolta, hogy hasznát vennék pár ezer koronának, meg egy pár cigarettának.

A kövér helyeselt:

— Nagyon szép őméltóságától! Igazán rendes dolog. Nos, kérem, uram, minden szónál szebben beszél a tett, hol a pár ezer és hol a cigaretta?

A titkár zsebébe nyúlt és ujjai között felsejlett a százezerkoronás bankjegy rózsaszín papírja.

A kövér füttyentett.

A kéz azonban elkanyarodott előtte és Gyéressy felé hajolt.

— Tessék, fogadja el, jó lesz egy csésze meleg teára, vagy egy pohár forralt borra, ha már nagyon fáznak.

— Hogyne, hogyne!

Gyéressy ujjai görcsösen markolódtak rá a lapát nyelére. Torka összeszorult s alig tudta kilökni nyelve alól a szavakat:

— Őméltósága tévedett... Nem koldusok vagyunk. Emberek, akik dolgoznak. És nem fogadnak el alamizsnát. A templom előtt reggel keressen őméltósága kéregetőket, akiktől meg akarja vásárolni lelkiismerete nyugalmát.

— De kérem...

— Mondtam, hogy nem vagyunk koldusok. Vigye a pénzét!

A kövér kétségbeesetten tiltakozott:

— Dehogy viszi! Uram, honnét veszi a jogot, hogy mindnyájunk nevében beszéljen?

— Pedig egyenesen önnek kell átadnom ezt a bankjegyet és a cigarettát. Ez az utasításom.

— Őméltósága rossz emberismerő, — mosolygott keserűen Gyéressy. — Nem vagyok ilyesmire jó alany...

A titkár habozott. Most minden elromlik. A vezér a kocsiból bizonyára figyeli a jelenetet, s ha rosszul végzi el a megbizatást, megszidja ügyetlenségéért.

— Tegyen a pénzzel, amit akar, ossza szét a többiek között, ha jónak látja, engem nem érdekel. Őméltósága, azt hiszem ismeri magát, azért kérte kifejezetten, hogy idejőjjek. Tessék, itt a névjegye is.

A meglepett Gyéressynek kezébe nyomta a pénzt, a cigarettát és a vizitkártyát, aztán sarkonfordult.

— Jóestét!

Ropogott talpa alatt a friss hó, ahogy sietett a kocsi felé. Az ördög vigye el ezeket a kényelmetlen megbizatásokat... A fickó, jól látta, valóban nem lehetett valami ágrólszakadt senki, egész magatartása, beszéde, önérzete mutatta, hogy élete nem a hómunkások sorsa felé indult valamikor.

Nem nézett vissza, csak amikor kinyitotta a kocsi ajtaját, látta, hogy a kövér buzgón lohol egy gázlámpa felé, kezében a névjeggyel.

— Mehetünk! — kopogott Juda az üvegen s a kocsi könnyedén siklant tova a körút havas kövein.

— Na, mit szólt? — igyekezett közömbös hangot erőltetni.

— Nem akarta elfogadni.

— Gondoltam.

— Azt mondta, bocsásson meg méltóságod, hogy ha a lelkiismerete nyugalmát akarja megvásárolni, keressen a templom előtt az alamizsnálkodáshoz egy koldust.

— Igen?

Juda jóízűen nevetett.

— Azt hiszem, nagyon megbántottuk.

— Nem baj. Majd később lecsillapodik. Szüksége van a pénzre, tudom, ha egyedül marad, szépen megalkuszik az önérzetével.

A titkár nem akart vitatkozni, ráhagyta.

— Látta a névjegyet?

— A sötétben nem tudta elolvasni, a másik m[illegible] vele egy lámpa felé, ahogy észrevettem.

— Szerettem volna látni az arcát... Adtam volna érte egy milliót, ha láthatom, milyen ábrázatot vág hozzá...

Persze, ehhez az kellett volna, hogy megvárja a kellő pillanatot, vagy a névjegy helyett személyesen menjen hozzá és adja át a pénzt.

A titkár nem firtatta, hogy miért ezt a módot választotta, ha már annyira érdekelte a hatás. Pedig valóban érdemes lett volna Judának végigvárnia a fejleményeket. Bizonyára jól mulat, mikor látja, hogy Gyéressy ott áll, az idegen ember névjegyével ujjai között, tanácstalan arccal, s úgy tartja kezében a ritkán látott bankjegyet, mint egy undorító tárgyat. S mennyivel inkább repesett volna szíve az örömtől, hallatára a hangnak, mely kitört a kopott, csaknem rongyos emberből, mikor a kövér felolvassa a vizitkártyáról a nevet, ünnepélyes hanghordozással, ahogy a komornyikok szokták!

— Ki? Mit mond?

— Ismétlem: Balassa Jenő magyar királyi kormányfőtanácsos.

— Ó, a nyomorult!

Visszafordult a körút felé, de akkorra a kocsi már nem volt sehol. Suhant a havas éjszakában, s elképzelte puha, kényelmes ülésén ringatózva azt az embert, aki pénzt dobott feléje, mint egy koldusnak. Most vette csak észre, hogy kezében tartja a bankót és a cigarettás dobozt.

Úgy dobta el, mintha égette volna az uj[illegible] A szél felkapta a pénzt, s hempergetni kezdte a f[illegible] havon.

A kövér csaknem hasra esett [illegible]közben buzgó hajlongozott utána.

— Megbolondult, ur[illegible] pénzt eldobni? Talán megkérdezné előbb tőlem, hogy mit csináljon vele? S a cigaretta? Még hozzá, úgy látom, külföldi! Micsoda könnyelmű teremtmények vannak a földön! Jó, hogy ez a kitűnő méltóságos úr nem látta!

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 20 P, félévre 10 P, negyedévre 5 P. Egyes szám ára 40 fillér. Csekkszámla: 21.3 [illegible] iratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. mélynyomó-körforgógépein. Budapest, V., Honvé[illegible] Felelős: Győry Aladár igazgató.

Név: .....

.....

..... tábori posta

↑**EGY ANGOL SZÁLLÍTÓHAJÓ** pusztulása az adriai olasz tengerpart közelében.
A német zuhanóbombázók tüze már felgyújtotta a gőzöst

EJTŐERNYŐS VADÁSZOK rohamlövege mellett a fellángolt nettunoi harcokban foglyulejtett amerikaiak vonulnak el ..
↓ Fegyvereiket most dobták el s riadtan nézik a támadókat — végre egyszer közelről ...